SJORS

van de Rebellenclub

21 AUGUSTUS 1965
VERSCHIJNT WEKELIJKS
Nr. 34



DE GROOTSTE BOOM TER WERELD

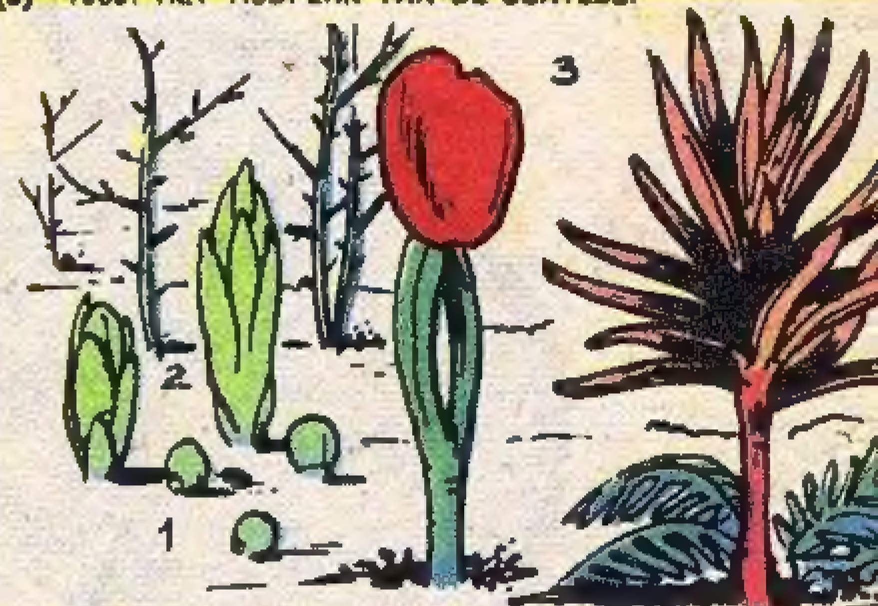
(111.90 meter hoog)



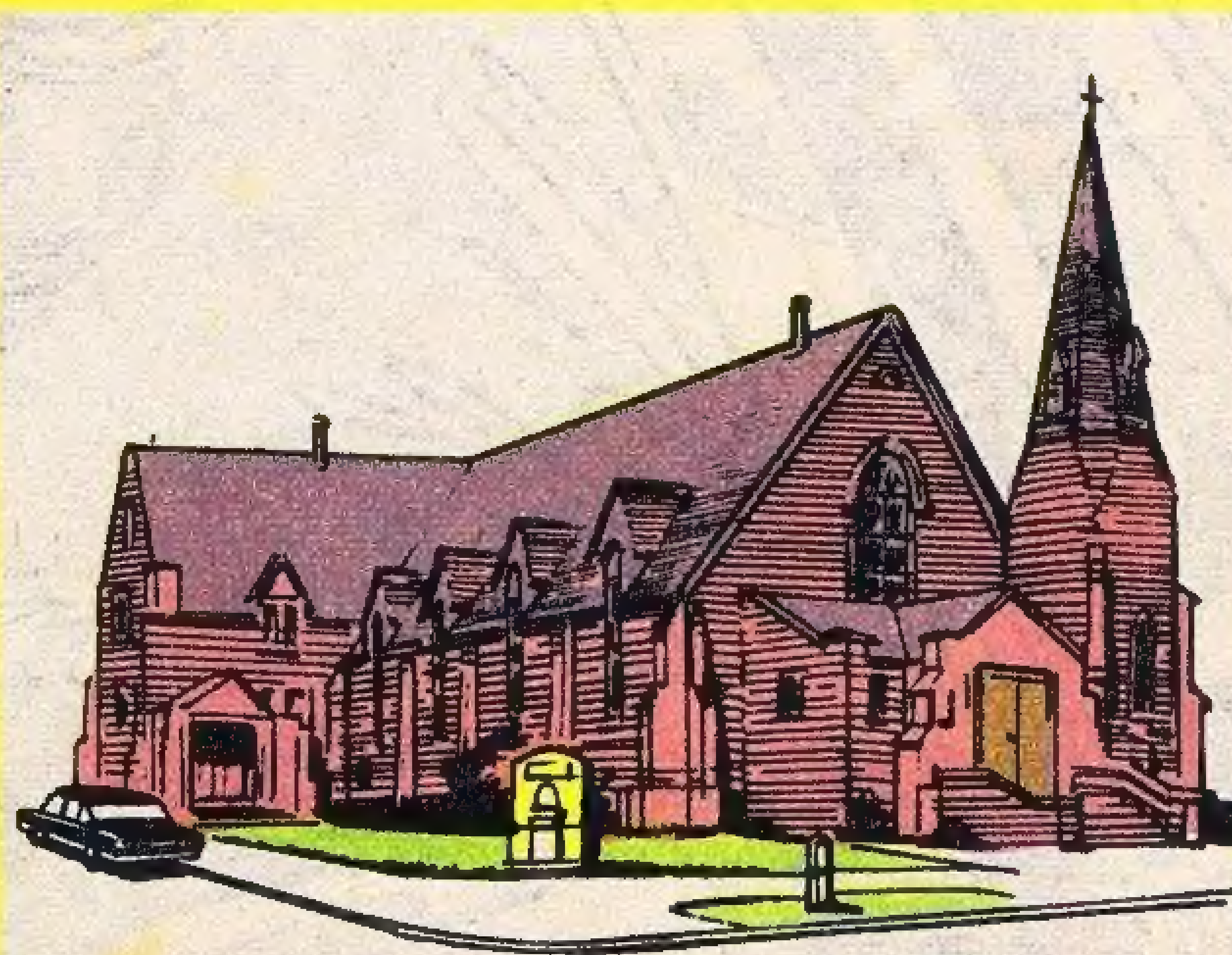
DE WERELOGESCHIEDENIS IS IN DE JAARRINGEN VAN DEZE STAM AF TE LEZEN.
(1) 50 VOOR CHR.: JULIUS CAESAR.
(2) 800: KAREL DE GROTE.
(3) 1099: DE KRUISVAARDERS VEROVEREN JERUSALEM.
(4) 1492: COLUMBUS ONTDEKT AMERIKA.
(5) 1815: NAPOLEON WORDT BIJ WATERLOO VERSLAGEN.
(6) 1830: SCHEIDING VAN NOORD- EN ZUID-NEDERLAND.
(7) 1918: EINDE VAN DE EERSTE WERELDOORLOG.
(8) 1945: EINDE VAN DE TWEEDE WERELDOORLOG.
(9) 1965: HET TIJDPERK VAN DE BEATLES.

De grootste bomen ter wereld staan (hoe kan het anders?) in het land, waar alles groter is dan in elk ander land: Amerika. Je moet ze vooral zoeken in de staat Californië. In de nationale parken staan bomen, die tweeduizend jaar en ouder zijn. De langste onder deze reuzenbomen staat in Noord-Californië aan de Roodhoutkreek. Hij steekt zijn top zowat honderdtwaalf meter de lucht in. Zijn leeftijd wordt geschat op ongeveer zevenhonderd jaar. Aan de basis heeft deze boom een doorsnede van zes meter.

Een eeuw geleden dreigde de soort der reuzenbomen (de sequoia gigantea en de hoogste soort, de sempervirens) uitgeroeid te worden. Er werd maar op losgehakt en -gezaagd en alleen dank zij het oprichten van een vereniging tot behoud van de roodhoutbomen en het ingrijpen van de staatsoverheid bleef een aantal van deze reuzen staan. De bomen staan in nationale parken en op boomkwekerijen, waar steeds nieuwe worden aangeplant en oude worden gekapt. Het duurt ongeveer vijfhonderd jaar voordat een reuzenboom volgroeid is. De bomen zijn zo sterk dat ze bosbranden kunnen doorstaan. De oudst bekende boom is de generaal-Shermanboom, waarvan men aanneemt dat hij drieduizend jaar oud is. Deze boom is drieëntachtig meter hoog. Vroeger werden reuzenbomen over de hele wereld aangetroffen; nu zijn ze alleen nog te vinden in een achthonderd kilometer lange en dertig kilometer brede strook aan de kust van Californië.



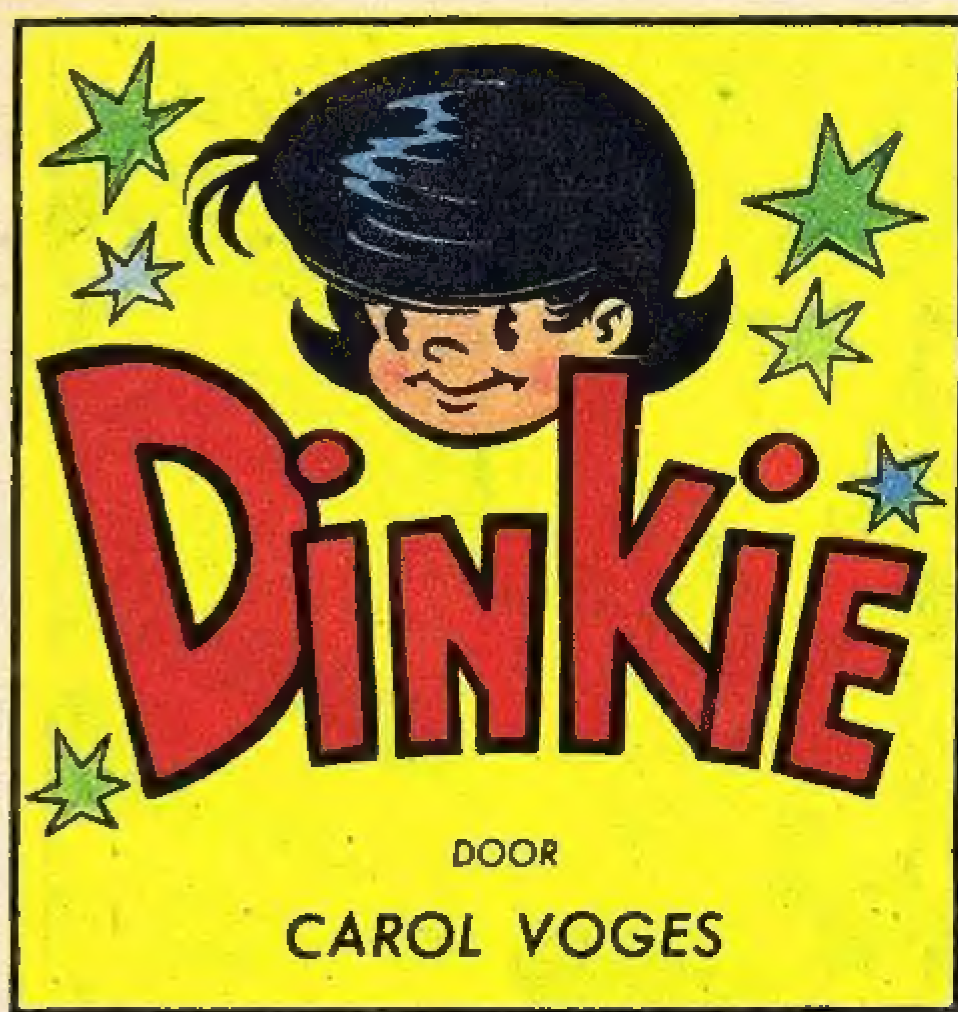
ZO BEGINT DE REUZENBOOM ZIJN BESTAAN. ZAAD VALT UIT EEN VOLWASSEN BOOM NAAR BENEDEN. HET SCHIET WORTEL EN KOMT OP (1). NA EEN PAAR WEKEN ZIET HET ER ZO UIT (2). HET PLANTJE NA EEN JAAR (3).



DIT KERKJE IS GEBOUWD VAN HET HOUT VAN EEN REUZENBOOM. HET BIEDT PLAATS AAN VIERHONDERD PERSONEN. DE TOREN IS DERTIG METER HOOG. HET KERKJE IS ACHTTIEN METER BREED EN DERTIG METER LANG. NA DE BOUW WAS ER NOG EEN FLINKE HOEVEELHEID HOUT OVER.



AUTO'S RIJDEN HIER NIET TEGEN, MAAR DOOR BOMEN...


DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

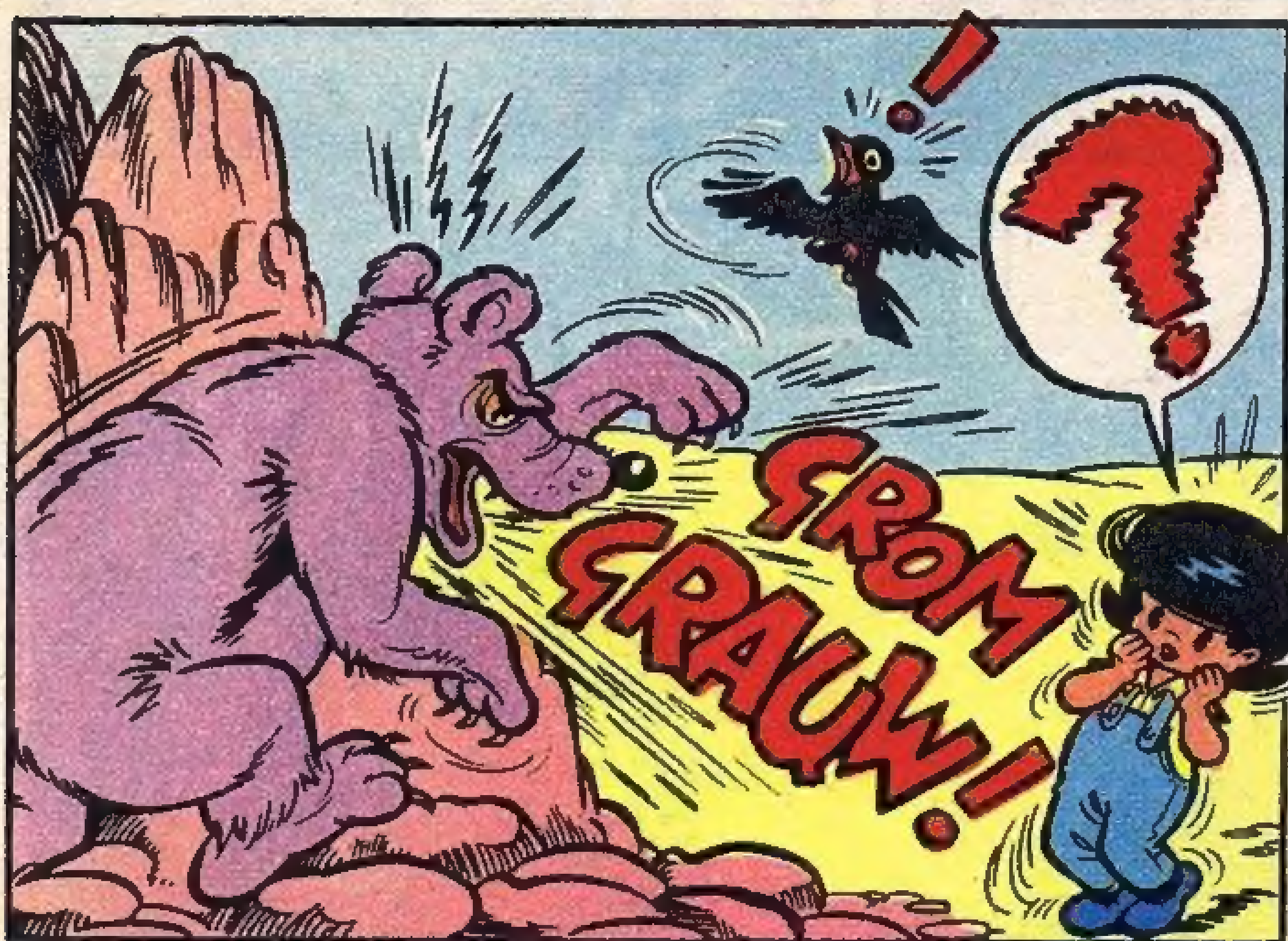

OPSCHIETEN, KAPITEIN! ACHTER DINKIE AAN! ZE BLIJFT ANDERS NOOIT ZO LANG WEG! IK MAAK ME ECHT BEZORGD!
!


WE ZULLEN DEZE OUDE KAR EENS ROOD-GLOEIEND LATEN DRAAIEN!
MOOI ZO! ALS WE EERST DE DOODSKOP-PAS MAAR UIT ZIJN, KAPITEIN!


INTUSSEN...
WE ZIJN LANG WEGGEBLEVEN, BEO. OPA ZAL WEL ONGERUST ZIJN. IK HOOP MAAR DAT HIJ ONS EEN STUK TEGEMOET KOMT RIJDEN!


?!


ZO, BEO, NOG EVEN FLINK DOORSTAPPEN EN WE ZIJN WEER BIJ DE INGANG VAN DE DOODSKOPPAS!


!
?
GROM GRAUW!


HELP! OPA HELP!


AHA, OPA, IK ZIE DE BLAUWE LUCHT WEER! DE UITGANG VAN DE DOODSKOP-PAS IS IN ZICHT!


JA, MAAR VAN DINKIE HEB IK NOG GEEN SPOOR GEZIEN! WAAR ZOU DAT MEISJE TOCH UITHANGEN? WAAR IS ZE NAAR TOE GEGAAN? ZEG TOCH EENS IETS, KAPITEIN!


ALLE ZOUTE HARINGEN IN EEN MOSTERDPOT!... KIJK DAAR EENS EVEN, OPA!...

DE ZOON VAN DE BEREJAGER



TIJDENS ZIJN LEVEN HEEFT WINNETOU, DE MAN VAN DE PRAIRIE, VELE AVONTUREN BELEEFD. SAMEN MET OLD SHATTERHAND HEEFT HIJ ALLERLEI MENSEN LEREN KENNEN.

MET JAGERS, TRAPPERS EN INDIANEN HEEFT HIJ DAPPER GEVECHTEN GELEVERD IN DE GROTE GEBIEDEN VAN OOST- EN WEST-AMERIKA.



WINNETOU EN OLD SHATTERHAND ZIJN VOOR GEEN GEVAAR TERUGGESCHROKKEN, ALS ZE ZWAKKE MENSEN KONDEN HELPEN OF MOORDENAARS EN DIEVEN STRAFFEN.



ZE HEBBEN VELE GOEDE VRIENDEN GEKREGEN, OP WIE ZE IN TIJD VAN NOOD KONDEN REKENEN.



OP EEN GOEDE DAG HEBBEN ZE KENNIS GEMAAKT MET DIKKE JEMMY...



...EN DIENS ONAFSCHEIDELIJKE KAMERAAD LANGE DAVY...



...ZE HEBBEN OOK WOHKADEH ONTMOET, EEN INDIAAN DIE EEN WITTE BUFFEL GEDOOD HAD,





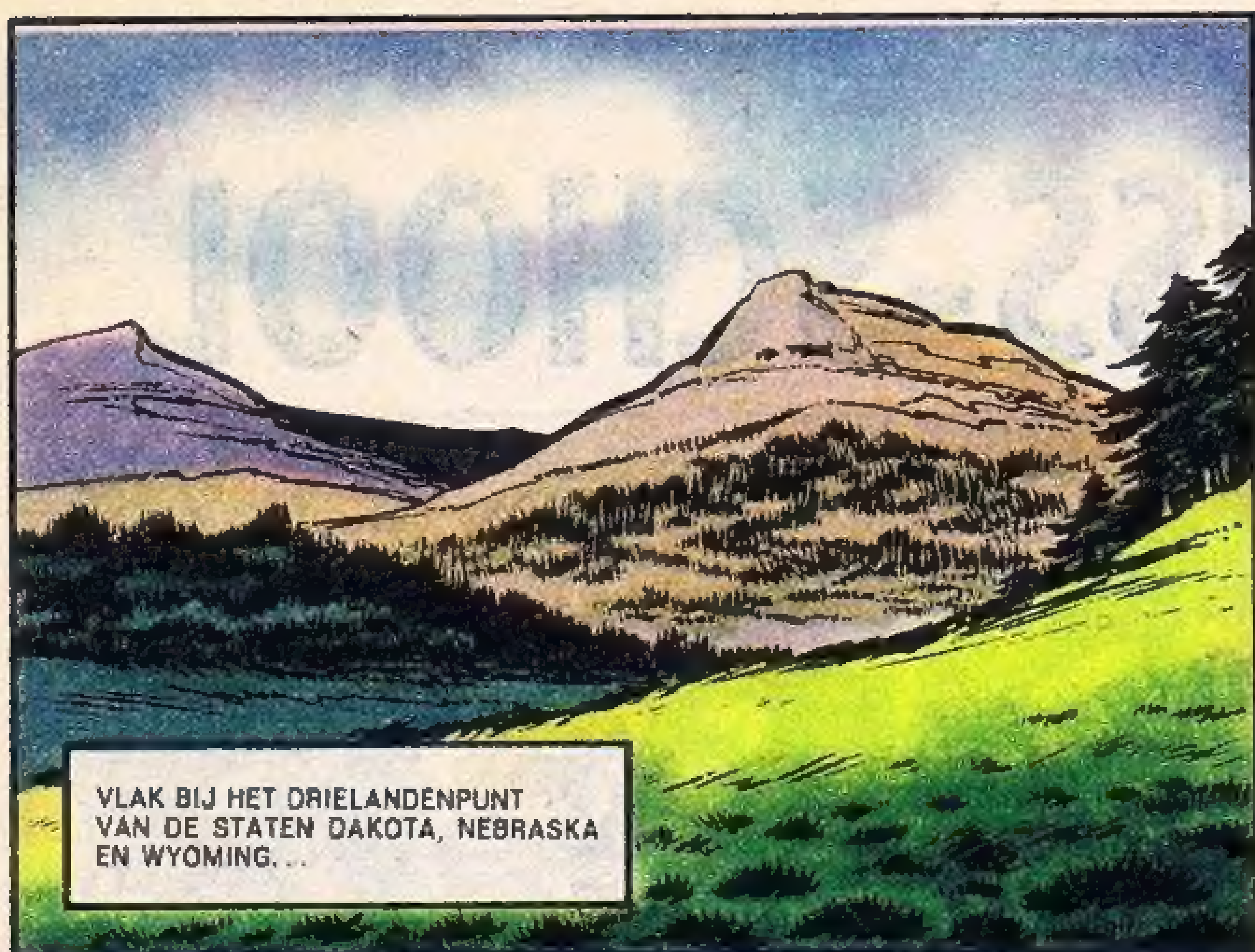
HOBBLE-FRANK, EEN DAPPER BLEEKGEZICHT,

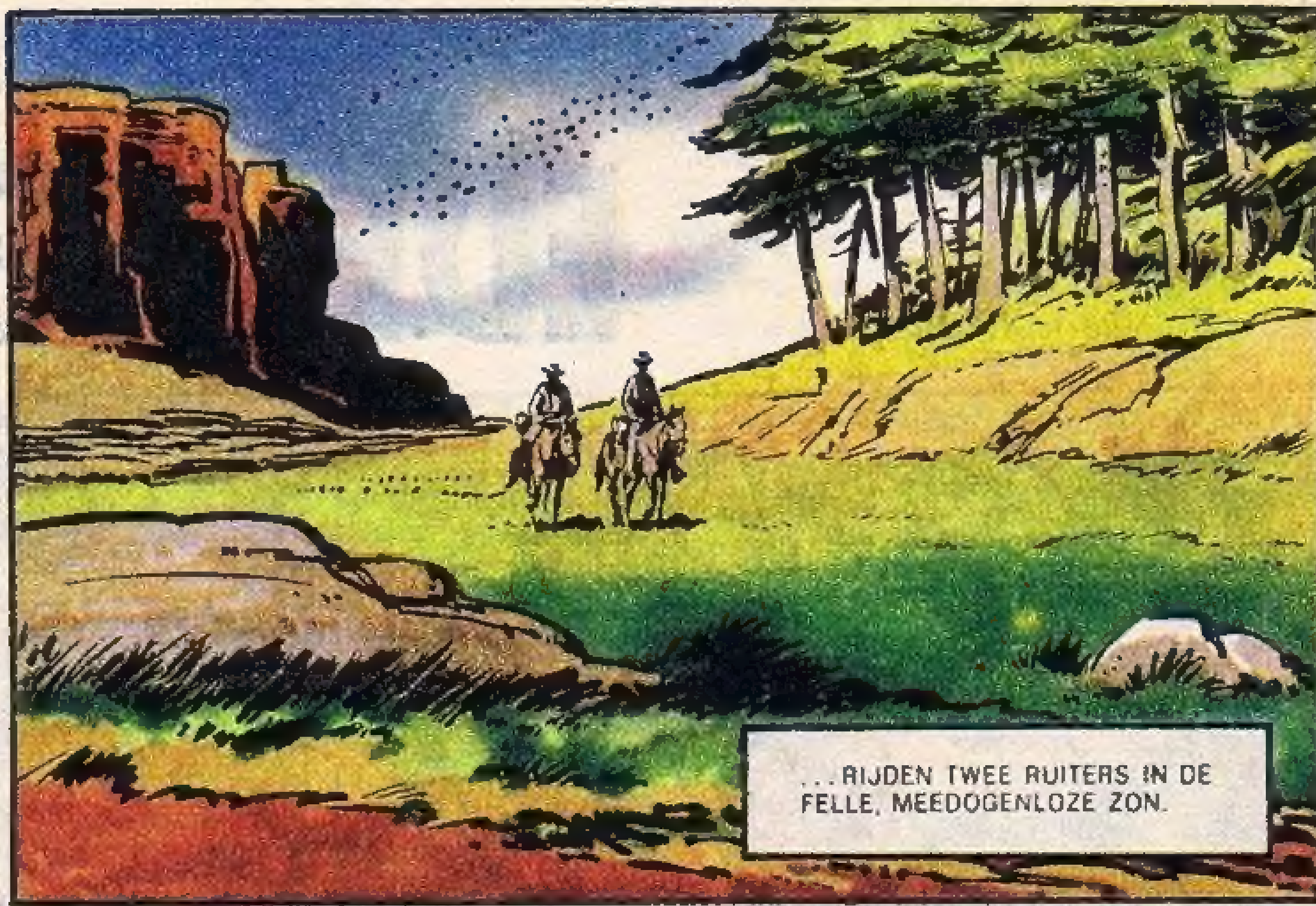


BOB, EEN REUSACHTIGE NEGER,

EN MARTIN BAUMANN, DE ZOON VAN DE BEREJAGER. MET ELKAAR HEBBEN ZE MACHTIGE AVONTUREN BELEEFD!




VLAK BIJ HET DRIELANDENPUNT
VAN DE STATEN DAKOTA, NEBRASKA
EN WYOMING...


...RIJDEN TWEE RUITERS IN DE
FELLE, MEEDOGENLOZE ZON.


HET ZIJN TWEE MANNEN, DIE IN HET
HELE WESTEN BEKEND ZIJN:
LANGE DAVY EN DIKKE JEMMY.


HOEVEEL KILOMETER
DENK JE VANDAAG NOG
TE RIJDEN?
NET ZOVEEL
ALS IEDERE DAG.


ZO ZO!
DAT BETEKENT
DAT JE NAAR ONS
KAMP TERUG
WILT.
JA
ZEKER!


KEN JE
DEZE STREEK
GOED?
HEEL GOED
ZELFS!


WAAR ZIJN WE HIER DAN?
IN
AMERIKA!


DE RUITERS RIJDEN RUSTIG VERDER. NIEMAND
ZOU VERMOEDEN DAT ALLE ROVERS VAN DE
PRAIRIE ZICH GEEN RAAD WETEN VAN ANGST,
ALS ZE HET TWEETAL ZIEN AANKOMEN.





RAADSELS ROND DE EDELWEISS-SCHOOL

Lydia heeft een sigaret gerookt en is de grot uitgegaan om een luchtje te scheppen. Opeens...





























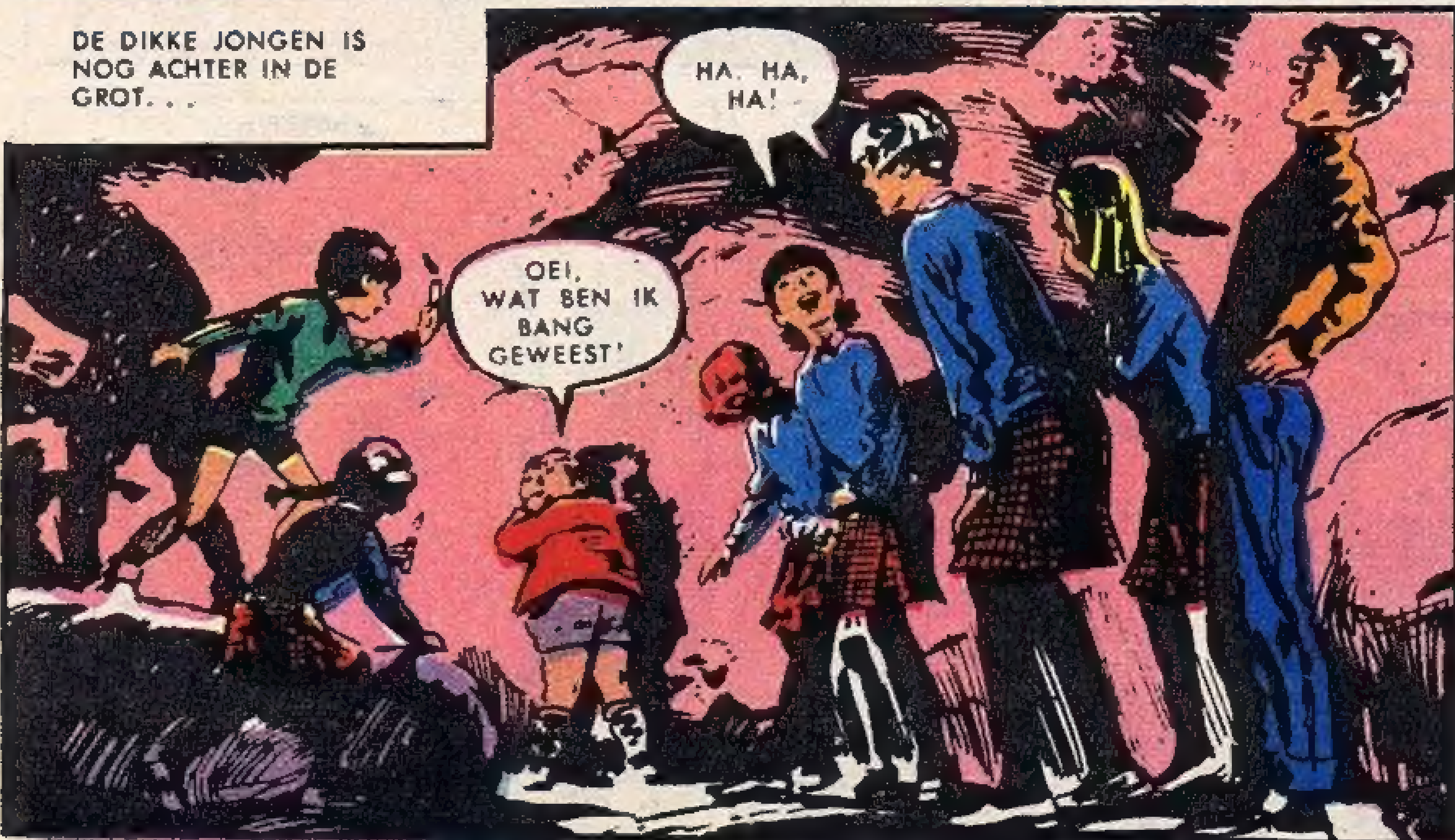














WAT ZULLEN ZE IN DE LAGER GELEGEN GROT VINDEN?

De vrienden zijn op het spoor gekomen van de juwelier Gaspard Ouvain, die gevangen gehouden wordt door een onbekende. . .

VERVALSER TEGEN WIL EN DANK




















ZE HOREN NIETS EN HUN ANGST WORDT MET DE MINUUT GROTER.


WAAROM GEEFT HIJ GEEN ANTWOORD?
MISSCHIEN HEEFT DIE BANDIET HEM BEDWELMD!


STIL! MAAK NIET ZOVEEL LAWAAI!
HIJ HEEFT GELIJK. WE MOETEN ONS STIL HOUDEN!


INTUSSEN. . .
MENEER OUVAIN! IK BEN EEN VRIEND!


PROBEER MORGEN OM ZES UUR BIJ DE JUWELIER TE ZIJN. WIJ ZIJN DAAR OOK!




HEEFT NIEMAND JE GE-ZIEN?
NEE, IK GELOOF HET NIET!


IK DENK NIET DAT IK VANNACHT VEEL ZAL SLAPEN!
IK WEET ZEKER DAT OUVAIN ME GEHOORD HEEFT!
METRO


MOETEN WE DE POLITIE NIET WAARSCHUWEN?
NEE, LATEN WE DIT ZELF MAAR UITZOEKEN!



Dit is het restaurant van meneer Lewis, waar de klanten per trein bediend worden.

BEDIENING PER TREIN

In New York is een restaurant, waar de klanten hun bestelling per trein geserveerd krijgen...

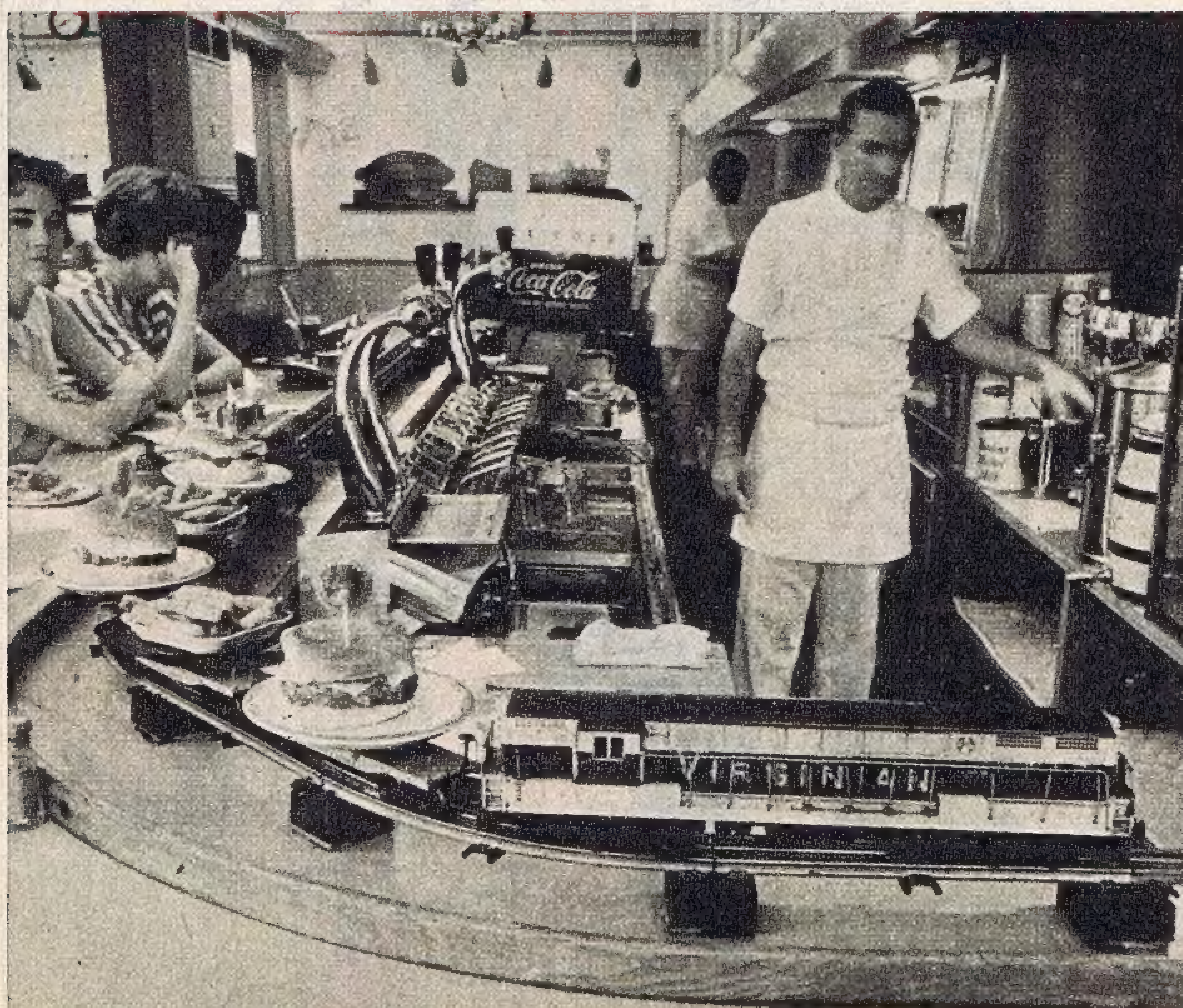
De meeste Amerikanen zijn dol op wat zij „hamburgers" noemen. Een hamburger is een rond broodje in twee helften met daartussenin een hoeveelheid fijngemalen vlees. Per dag wordt er in de Verenigde Staten een ongelooflijke hoeveelheid van deze hamburgers verorberd en onder Amerikaanse invloed begint de hamburger op het ogenblik ook bekendheid te krijgen in Europa. De naam van dit gerecht is waarschijnlijk afkomstig van de vele Duitse immigranten in Amerika, speciaal van Duitsers, geboortig uit de stad Hamburg.

Midden in New York, op de kruising van de 6e Avenue en de 53ste Straat, staat het restaurant van Jack Lewis en ook daar kun je hamburgers krijgen zoveel je hebben wilt. Maar er is iets bijzonders aan de hand met dit restaurant. Het draagt de naam „Hamburger Train" (Hamburger trein) en dat slaat op de manier waarop de hamburgers geserveerd worden.

Jack Lewis maakte al jaren hamburgers en zijn zaak liep goed. Het enige dat hem dwars zat, was het feit, dat zijn bedienend personeel en zijn koks per dag zoveel moesten lopen. Hij zon op een manier om dit heen-en-weer-geloop zoveel mogelijk te beperken en op zekere dag kreeg hij een idee. Hij was zelf al jaren modelspoor-enthousiast en bezat vele treinen, wissels, rails en alles wat daarbij hoort. De logische vraag kwam bij hem op: Waarom laat ik niet een treintje door mijn zaak lopen, dat de hamburgers van de keuken naar de klanten brengt? Mijn personeel hoeft dan alleen nog maar een paar knoppen te bedienen en het publiek krijgt zijn bestelling binnen de kortste keren voor de neus. Bovendien is een treintje in mijn zaak misschien een attractie, waarmee ik nog meer publiek trek.

Het is precies gegaan zoals meneer Lewis het zich had voorgesteld. Als je in zijn restaurant een hamburger bestelt, legt de kok in de keuken die op een schaaltje, dat bevestigd is op een van de platte wagentjes van de trein. Hij drukt vervolgens op een knop en met een vrolijk fluitsignaal komt de trein door een opening in de wand het restaurant binnengereden en levert de bestelde hamburger vlak voor je af. Een kelner draagt er zorg voor, dat de trein op het juiste ogenblik stopt; hij bedient daartoe een paar knoppen.

Het treintje, bestaande uit een locomotief en zes platte wagens, is een grote attractie voor jong en oud. De klantenkring van meneer Lewis is sterk uitgebreid en het personeel heeft het een stuk makkelijker nu het niet meer zoveel hoeft te lopen.



Barman Sam Green bedient de trein door middel van knoppen.










jeugdpocket





terriër





HET SPOOKHUIS

IS EEN BOEK VOL SPANNING EN GEHEIMZINNIGHEDEN, GESCHREVEN DOOR ELIZABETH FINNEGAN

Toby en Skip logeren bij een oude tante en het dreigt een saaie vakantie te worden. Gelukkig komt het echter anders uit, want van William, een vriend van Skip, horen ze dat het spookt in het huis tegenover dat van tante. 's Nachts gaan ze op onderzoek uit. Vanaf dat moment zitten ze volop in de avonturen. Er klinken voetstappen in het nachtelijk duister en ze zien een vaag lichtschijnsel. Dan vindt Toby op een morgen de bewoonster van het huis in de tuin; ze is half bewusteloos en heeft een enkel gebroken door een val uit het raam. Maar iemand valt niet zo maar uit het raam, vindt Toby. Er móét iets aan de hand zijn met dat huis! Toby en de anderen besluiten het raadsel op te lossen en dan blijkt dat ze zich die nachtelijke spookverschijnselen inderdaad niet hebben verbeeld. Ze beleven heel wat adembenemende avonturen voordat het verhaal tot een verrassende ontknoping komt.

Dit spannende verhaal zal door elke jongen en elk meisje verslonden worden. Het is een echte TERRIËR-jeugdpocket, dus: 192 bladzijden spanning en avontuur! Vraag aan je ouders of ze dit boek voor je willen bestellen, maar. . . doe het vlug, want de TERRIËR-jeugdpockets vliegen weg. Hoe kan het ook anders, want de prijs van dit boek, dat een prachtige vierkleurenomslag heeft, is maar 95 cent!

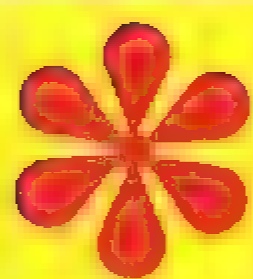
dit boek is verkrijgbaar:

Bij de plaatselijke bezorger van dit blad.

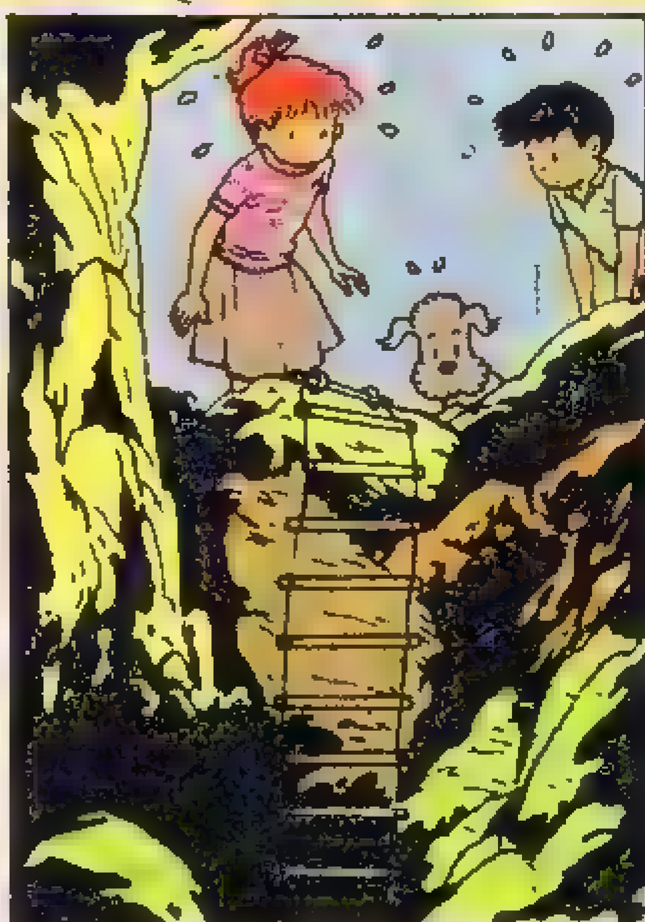
Door overschrijving van f 0.95 op giro nr. 9229 t.n.v. de N.V. Uitgeverij De Spaarnestad, afd. Extra-uitgaven te Haarlem, waarbij op het girostrookje duidelijk moet worden vermeld: „HET SPOOKHUIS".

Bij uw boekhandelaar.

BELGIË 20 F. Verkrijgbaar bij onze verkopers, de boek- en dagbladhandel en bij N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen, postrekening 8.34.05.

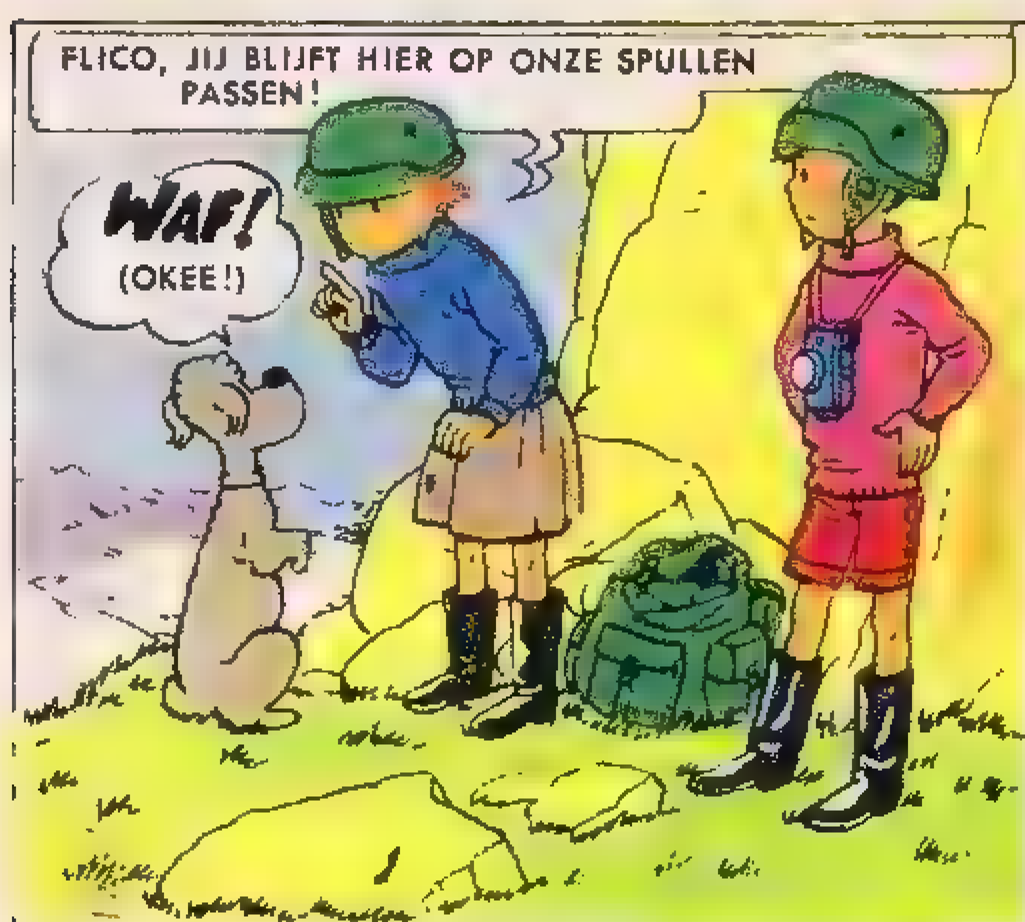
 Avontuur in de





























PYRENEEËN

Het rapport over het onderzoek bij de Geitenrots is gestolen. Tom en Tonja gaan op onderzoek uit. . .

















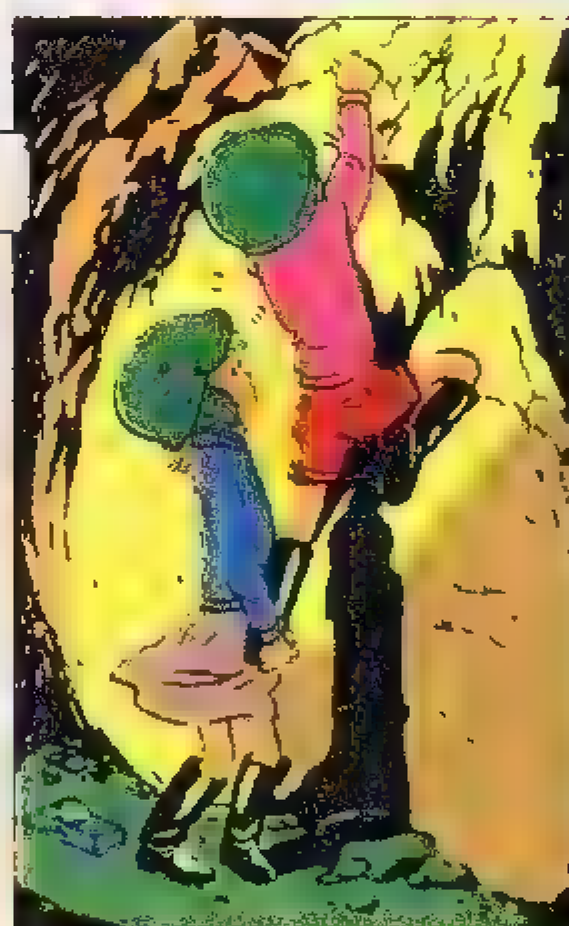


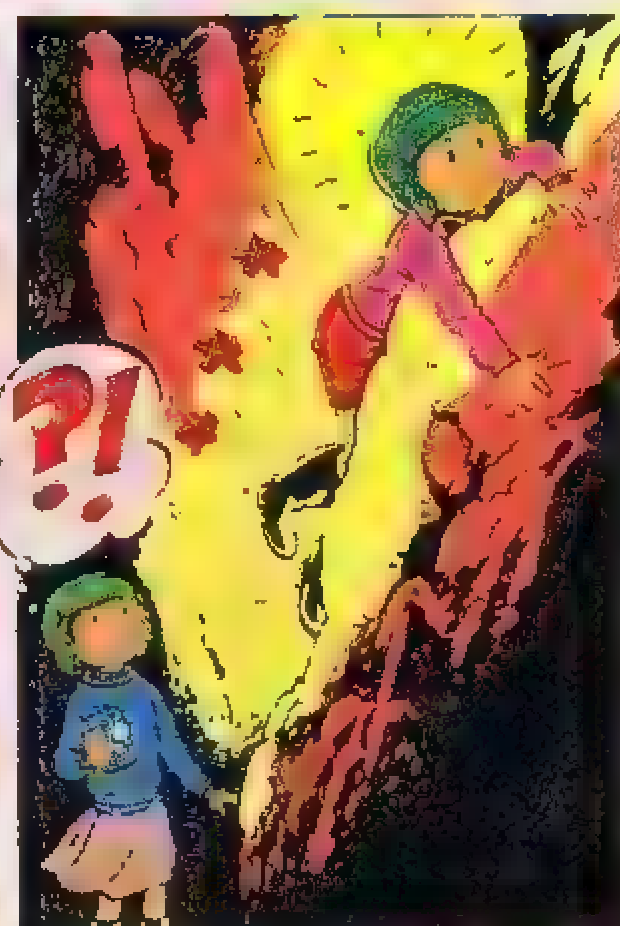








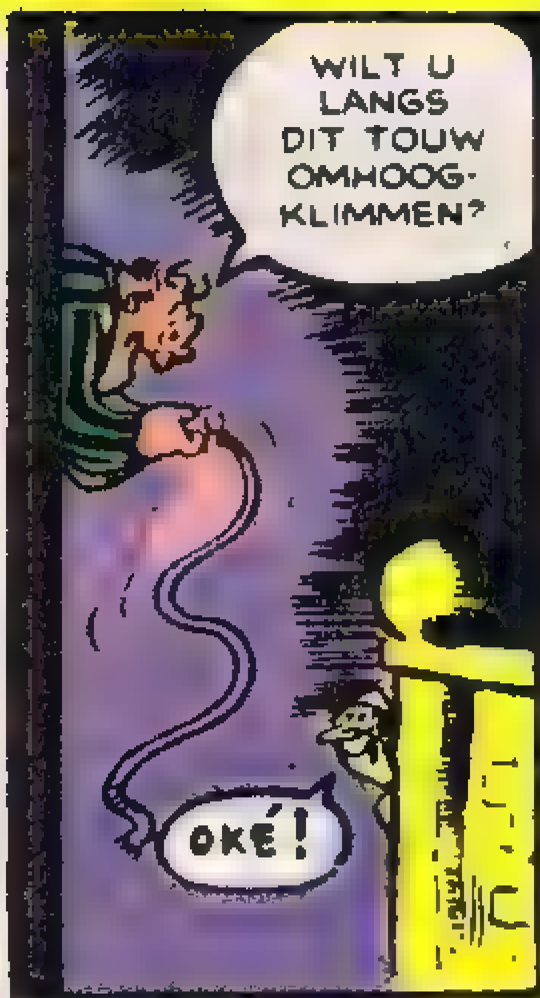


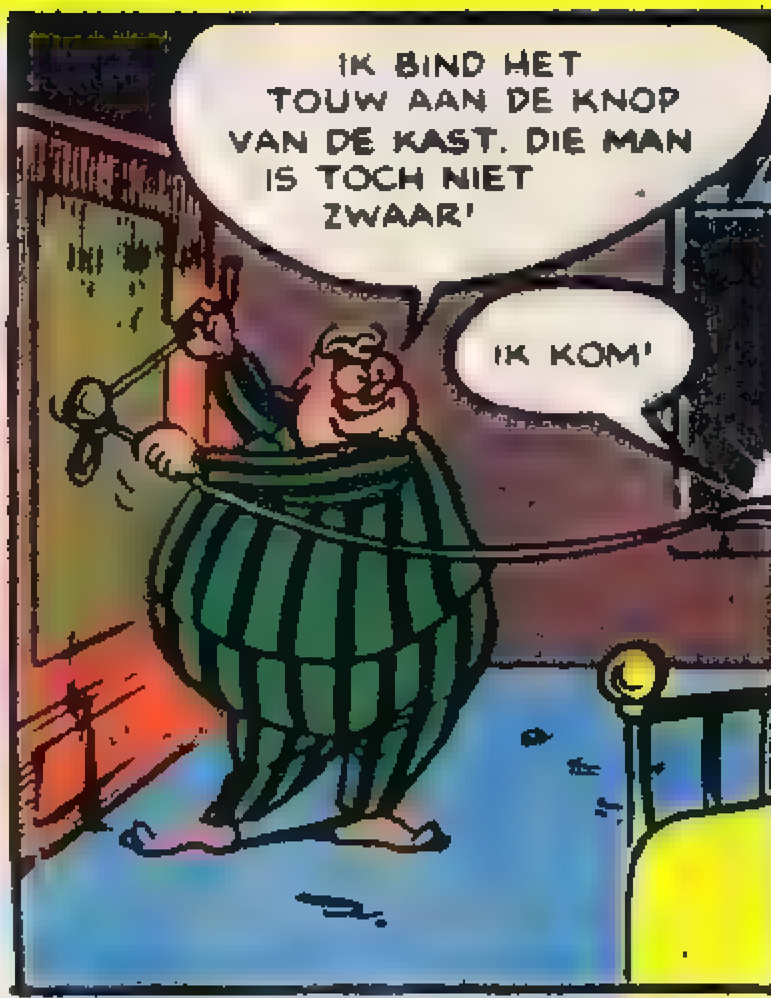


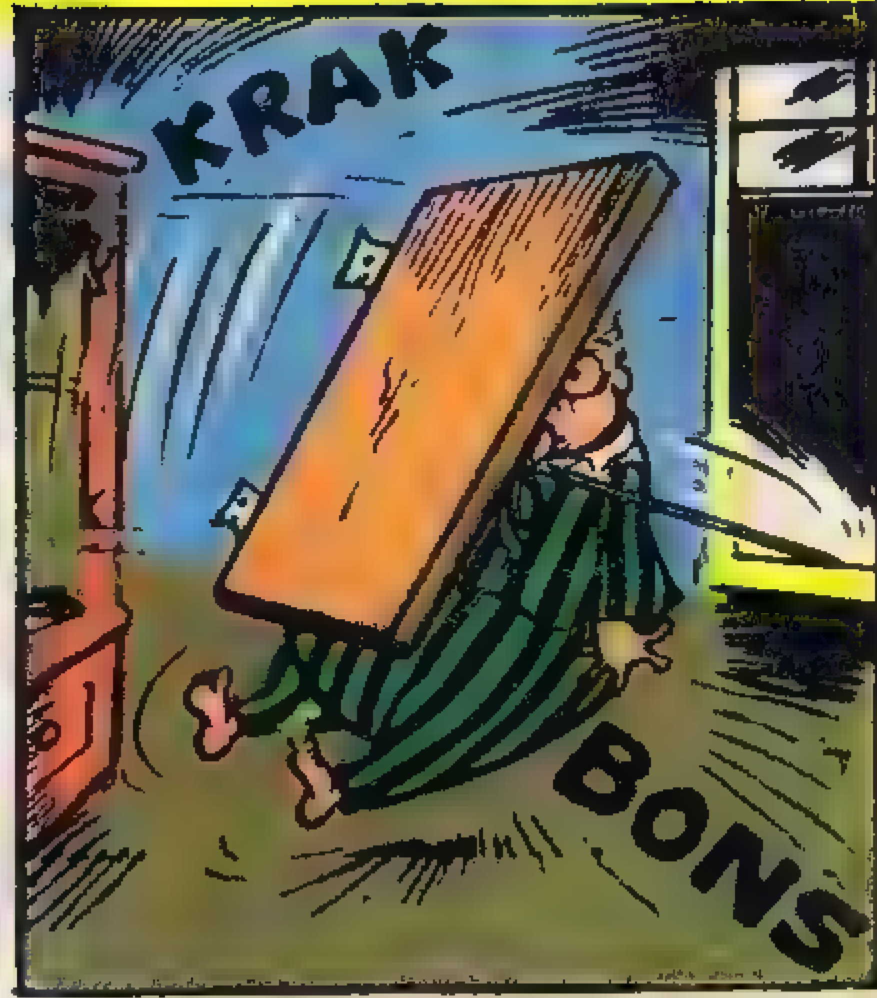
Billie Turf het dikste studentje ter wereld

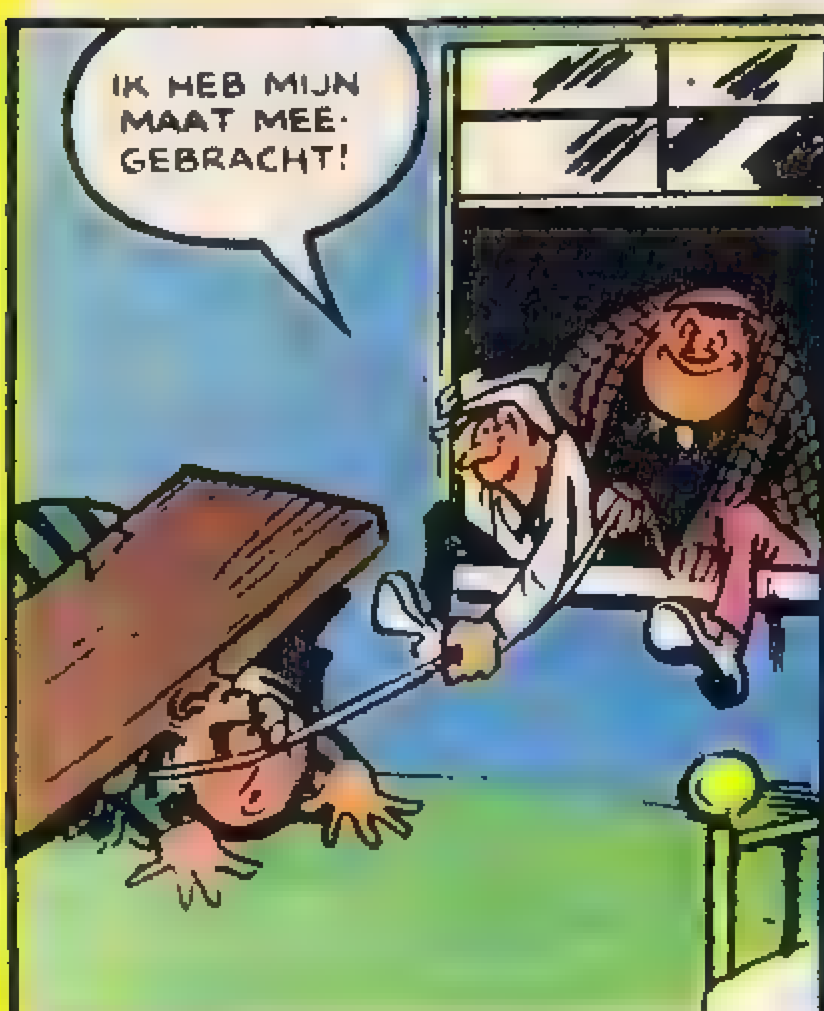



MAAR DIE AVOND
LIEVE HELP, DAAR ZIT EEN ALARMSCHEL! NU KUNNEN WE NIET DOOR DE VOORDEUR!
ALARMSCHEL


WILT U LANGS DIT TOUW OMHOOGKLIMMEN?
OKÉ!


IK BIND HET TOUW AAN DE KNOP VAN DE KAST. DIE MAN IS TOCH NIET ZWAAR!
IK KOM!

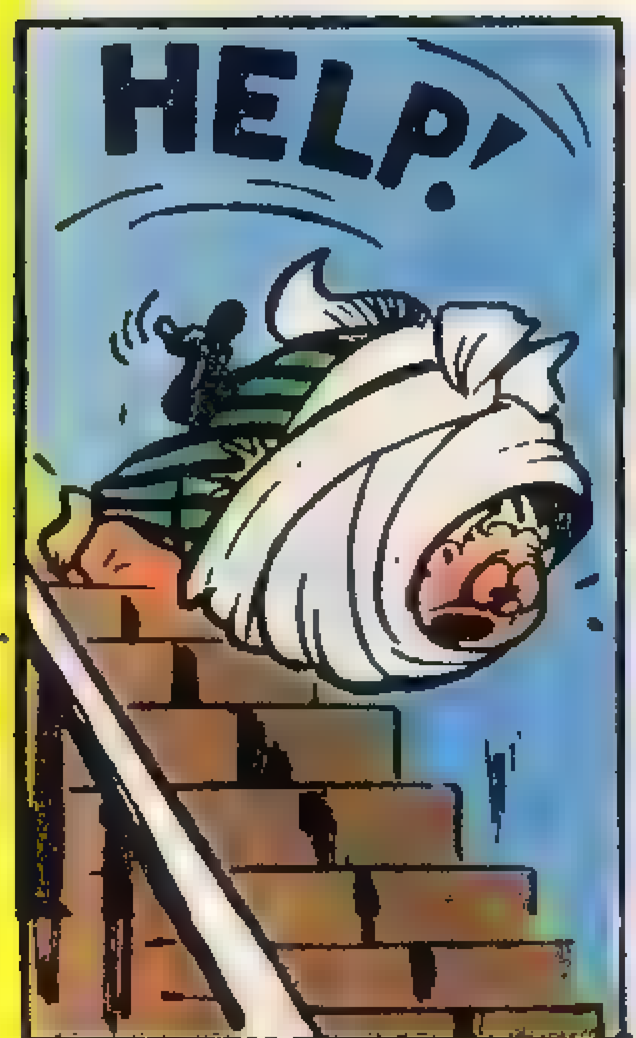

KRAK
BONS


IK HEB MIJN MAAT MEEGEBRACHT!

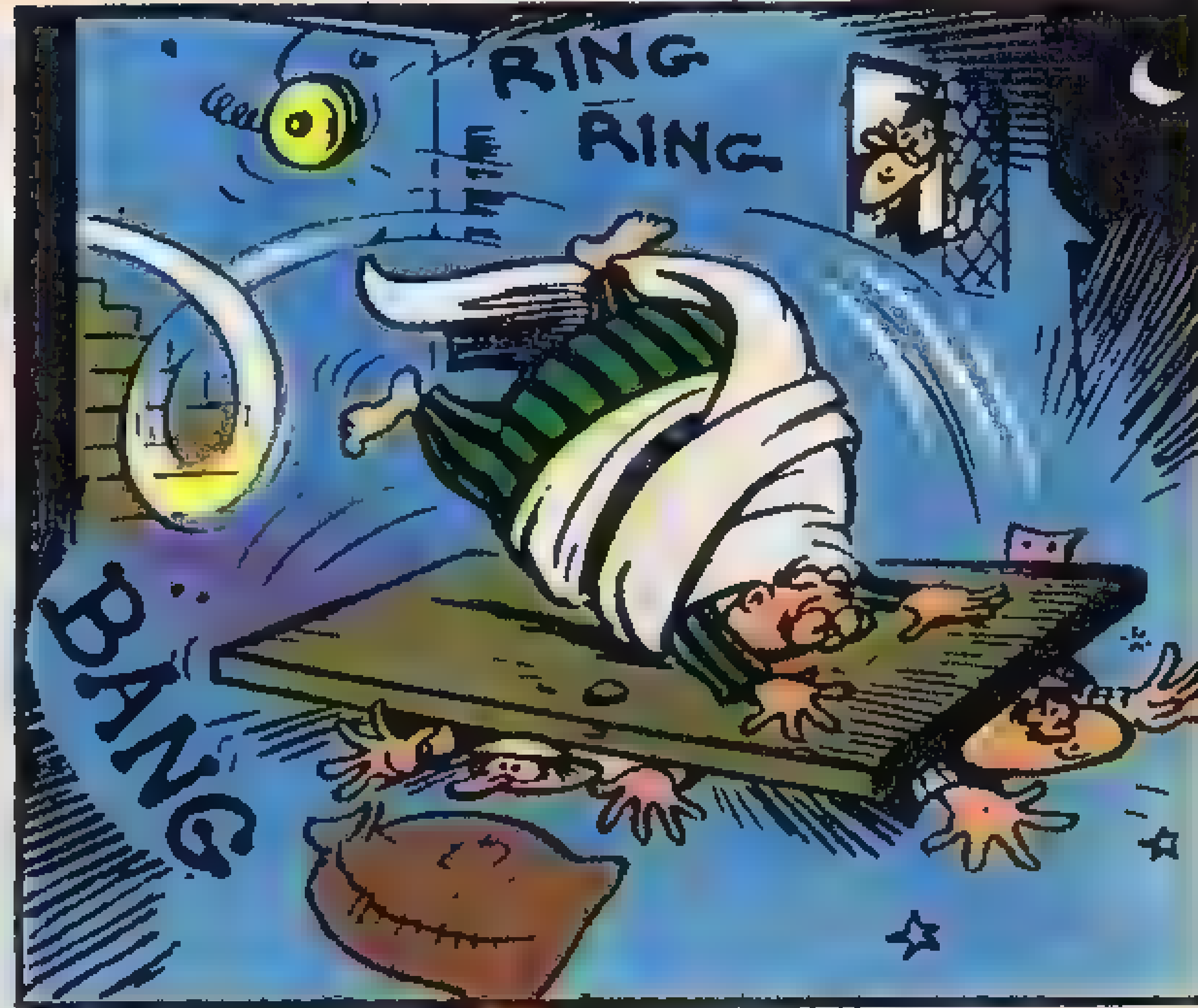

WAAROM KOMT U MET ZIJN TWEEËN? HET GAAT OM DAT KLEINE SLOTJE!


SLOTEN INTERESSEREN ONS NIET! WIJ KOMEN VOOR DE BRANDKAST!
IK ZAL DIE DIKKE EVEN BINDEN!
SAFE


ZO, DAT IS DAT! VLUG, NAAR BUITEN, KEES!


HELP!

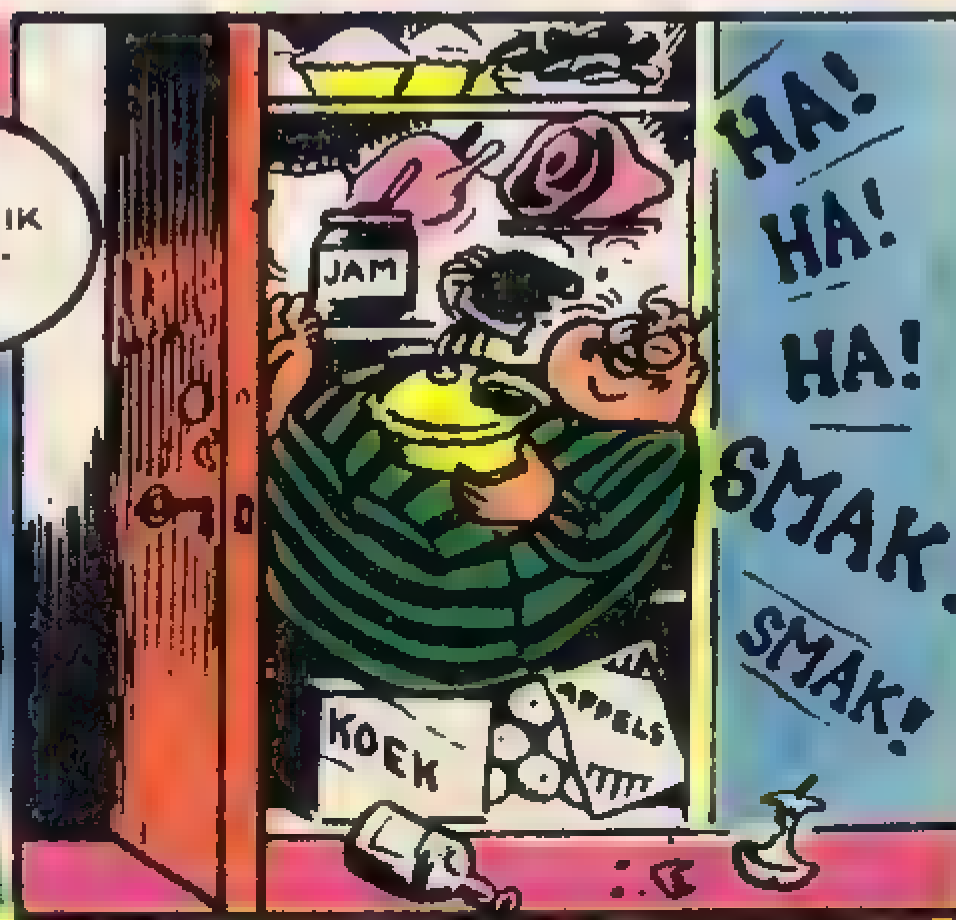

ALS DE BOEVEN BUITEN OP DE BEGANE GROND ZIJN, IS BILLIE ER BINNEN OOK!

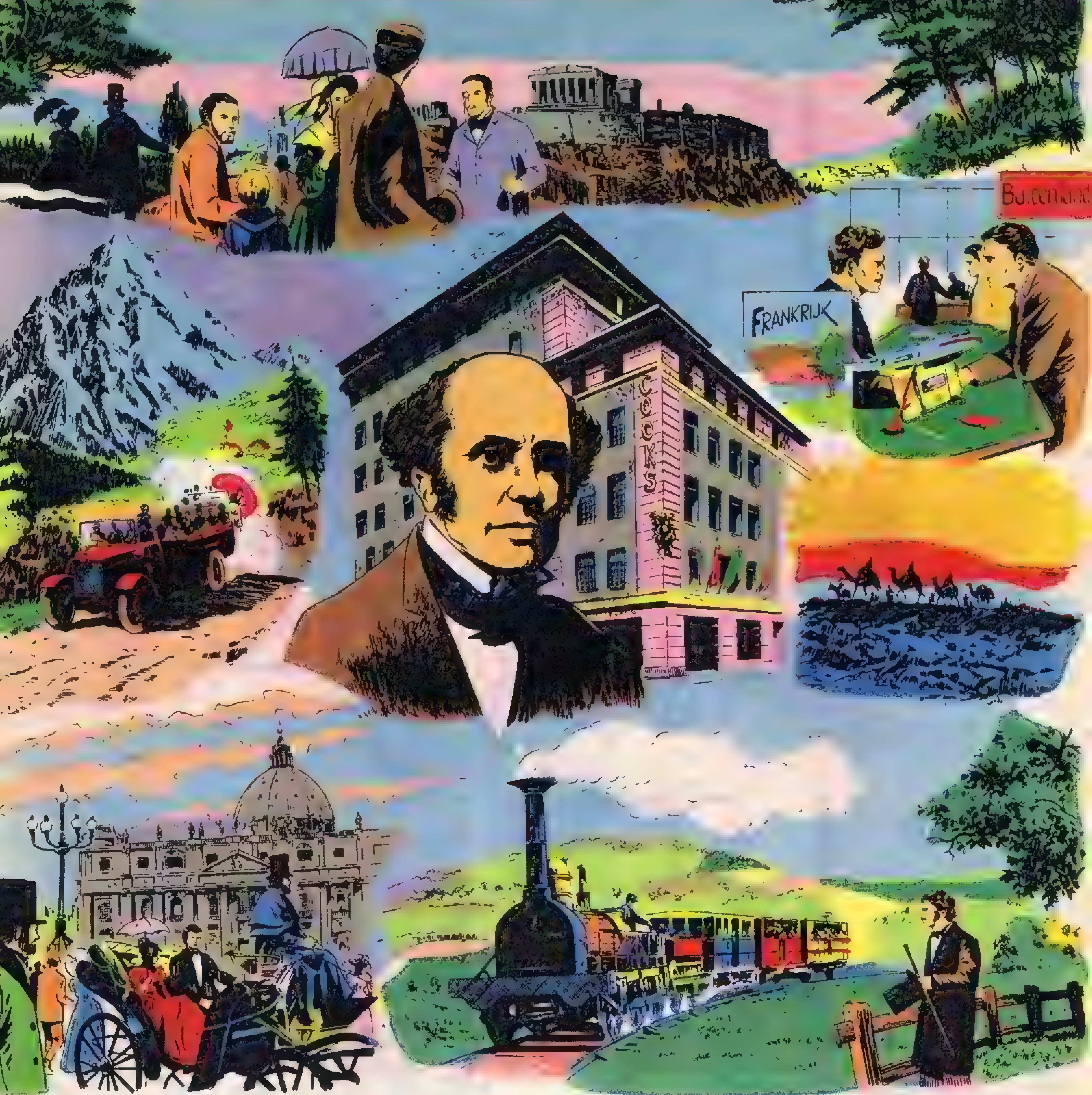

RING RING
BANG


BRAVO, JE HEBT DIE KERELS HANDIG GEVANGEN! NU TERUG NAAR JE KAMER!


LIEVE HELP, HIER KUN JE NIET SLAPEN! KIES MAAR EEN ANDERE KAMER!


IK HEB ER AL EEN GEKOZEN, MENEER!
MOOI ZO! DAN WENS IK JE GOEDENACHT!
SLEUTELS


HA! HA! HA!
SMAK!
SMAK!
JAM
KOEK



THOMAS COOK

de man die ons leerde reizen

Het reizen heeft tegenwoordig voor ons geen onoverkomelijke moeilijkheden of bezwaren meer, waarheen we ook willen gaan. Overal zijn reisbureaus, waar deskundige mensen ons behulpzaam zijn en ons het reizen en trekken vergemakkelijken en veraangenamen. Reizen en trekken hebben de mensen altijd gedaan; het is niet iets van de laatste tijd. De oude Chinezen kenden al georganiseerde groepsreizen en ook de Grieken trokken in groepen naar allerlei bezienswaardigheden van de toenmaals bekende wereld. Maar het reisbureau, zoals wij het nu kennen, bestaat nog niet zo lang. Een goede honderd jaar geleden werd het eerste gesticht door de Engelsman Thomas Cook.

Thomas Cook kwam uit een arm gezin. Als jongen van tien jaar moest hij al meehelpen om de kost te verdienen. Hij deed dat op een tuinderij, waar hij een kwartje per week verdiende en van 's morgens vroeg tot 's avonds laat moest werken. Later kwam hij in dienst bij zijn oom, die meubelmaker was. Cook werd lid van een vakvereniging en toen er eens een grote vergadering werd gehouden in Loughborough, ging hij met de directie van de spoorweg praten. Hij vroeg of het mogelijk was de deelnemers aan de vergadering per extra-trein van Leicester naar Loughborough te vervoeren. De directie stemde toe, de belangstelling voor deze treinreis (zeventien kilometer lang) was enorm en maar liefst

vijfhonderdzeventig mensen meldden zich om van het lage tarief te profiteren.

Deze eerste gezelschapsreis trok zozeer de belangstelling, dat er in binnen- en buitenland over werd gesproken en geschreven. Cook dacht er echter helemaal niet aan een reisbureau op te richten; hij keerde rustig terug naar zijn drukkerij, die hij intussen was begonnen.

Maar al gauw begonnen allerlei verenigingen bij Cook aan te kloppen met het verzoek reizen voor hen te organiseren. Een geslaagde gezelschapsreis naar Schotland had tot gevolg, dat hij het steeds drukker kreeg. Tenslotte sloot hij zijn drukkerij en wijdde zich alleen nog aan het organiseren van reizen.

Thomas Cook zorgde, dat in 1851 honderdvijfenzestigduizend mensen naar Londen kwamen om daar de wereldtentoonstelling te bezoeken. En toen die tentoonstelling in 1855 in Parijs werd gehouden, wist hij vierhonderdduizend landgenoten over te halen om eens aan de andere kant van het Kanaal te gaan kijken.

Het was het begin van rondreizen door Europa, die Cook samen met zijn zoon James Mason organiseerde. Nu was een dergelijke organisatie voor die dagen bepaald geen eenvoudige zaak en Cook wilde, dat alles van begin tot eind keurig in de puntjes was. Alles was erop gericht, dat de reizigers geen klachten zouden hebben. Toen een hotelhouder in Italië zijn afspraak eens niet nakwam en zijn bedden, die eigenlijk voor reizigers van Cook bestemd waren, aan anderen verhuurde, aarzelde Cook geen ogenblik en huurde het paleis van een prins, waar hij zijn klanten in onderbracht.

In 1899 verscheen het verhaal „De reis om de wereld in tachtig dagen" van Jules Verne, maar al in 1872, het jaar waarin dit verhaal als feuilleton in de Franse kranten stond, maakte Cook samen met zeven vrienden een reis om de wereld. Ze gingen van Liverpool via New York, San Francisco, Yokohama, Sjanghai, Singapore, Ceylon, Bombay en het Suezkanaal weer terug naar Engeland. Ze deden er tweehonderdtweeëntwintig dagen over.

In Berlijn was in die tijd ook een soort reisbureau geopend, dat geleid werd door de gebroeders Stangen. Maar toen de Duitse keizer op reis wilde naar Palestina, gaf hij Cook opdracht alles te verzorgen. De zoon van Thomas Cook nam deze moeilijke opdracht voor zijn rekening. Hij zorgde voor zeshonderd tenten, verdeeld over twee kampen, achthonderd man personeel en veertienhonderd kamelen, paarden en ezels. Tot groot genoegen van Cook ging alles op rolletjes.

Het gevolg hiervan was natuurlijk, dat Cook een klinkende faam kreeg op het gebied van het organiseren en verzorgen van reizen. Het reisbureau, dat sinds 1852 in Londen gevestigd was, stond voor niets en elke opdracht, hoe vreemd en eigenaardig ook, werd aanvaard en stipt uitgevoerd. Men zorgde niet alleen voor het vervoer van mensen, maar ook van dieren. Wilde iemand graag op jacht gaan op groot wild, een reis door de binnenlanden van Afrika maken, moest een of ander staatshoofd een belangrijke reis ondernemen of gaf een oosterse maharadja te kennen, dat hij met groot gevolg een tocht door het Westen wilde maken, dan wendde men zich tot Cook en deze zorgde voor de rest. Tot op hoge leeftijd bleef Thomas Cook zich bezighouden met het organiseren en leiden van reizen. Hij overleed in 1892, vierentachtig jaar oud. Zijn zoon James Mason stierf zeven jaar later.

De naam Cook is in de wereld van reizen en toerisme een begrip. Het hoofdbureau staat in Londen; er zijn driehonderd bijkantoren, verspreid over drieënvijftig landen, waar tienduizend personeelsleden per jaar zo'n slordige vijf miljoen reislustigen met raad en daad terzijde staan. Cook willigt alle verlangens in en geen opdracht is te moeilijk. Op het hoofdkantoor is zelfs een afdeling „Oosterse prinsen", die gespecialiseerd is in reizen van maharadja's en andere oosterse hoogheden, die nogal eens met vreemde en bijzondere wensen voor de dag komen. Zo gebeurde het eens, dat men voor een oosterse vorst een reis moest verzorgen, waaraan vijftig familieleden, tweehonderd bedienden, twintig koks, tien olifanten, meer dan dertig tamme tijgers en nog een aantal kleinere dieren deelnamen, terwijl er meer dan duizend koffers waren, waarin de bagage was geborgen.

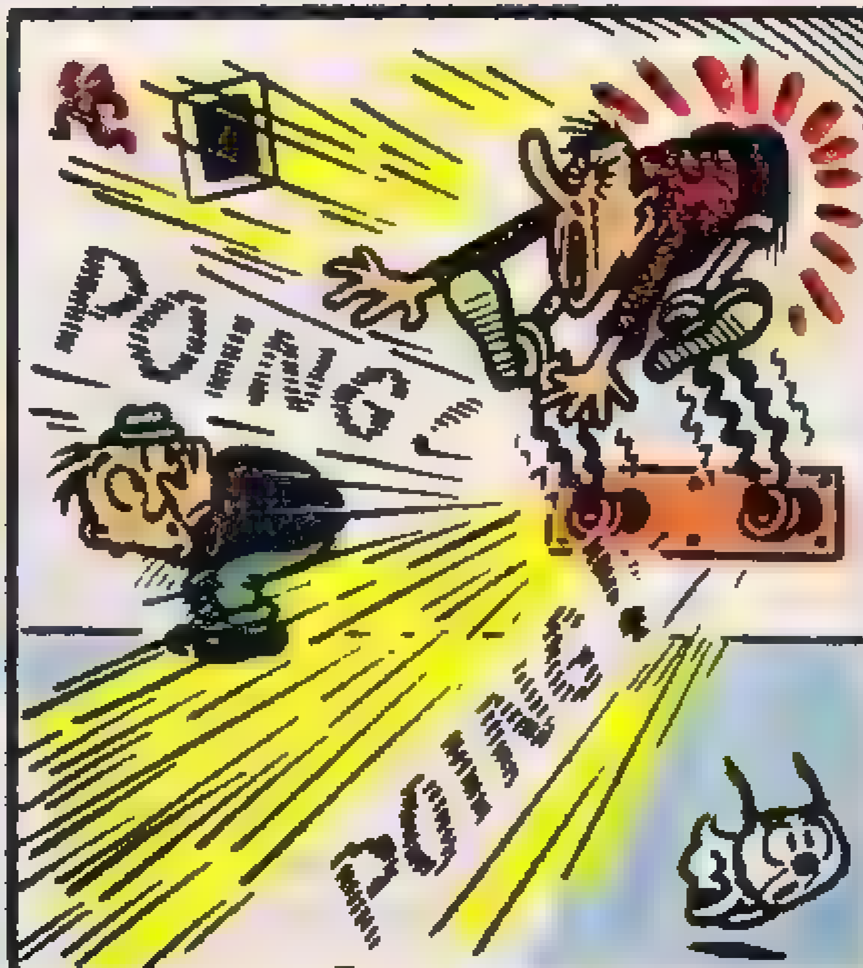
Cooks reisbureau is een wereldorganisatie met een oude en goede naam. Voor dit alles legden een eenvoudige drukker en zijn zoon de basis. Zij leerden de mensen reizen.







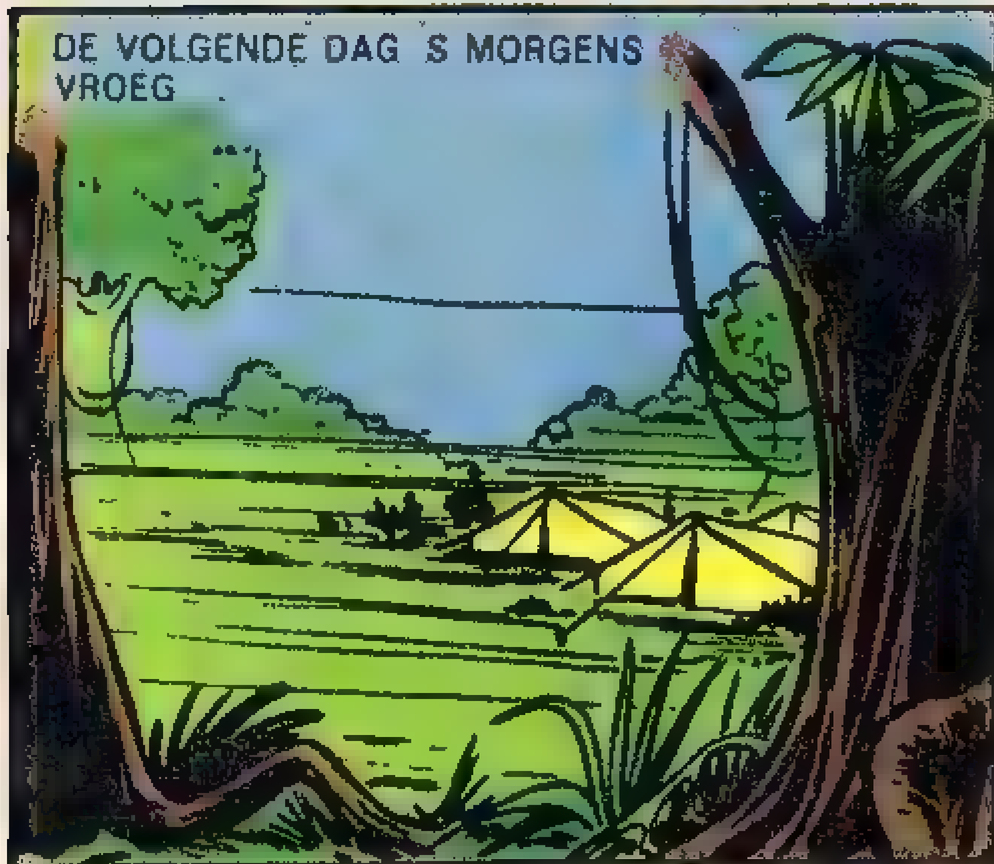






TIGER JOE en

Het vliegtuig van mevrouw Valbel is neergestort in de jungle. Joe en zijn mannen gaan haar zoeken. Ze overnachten op de oever van een rivier...

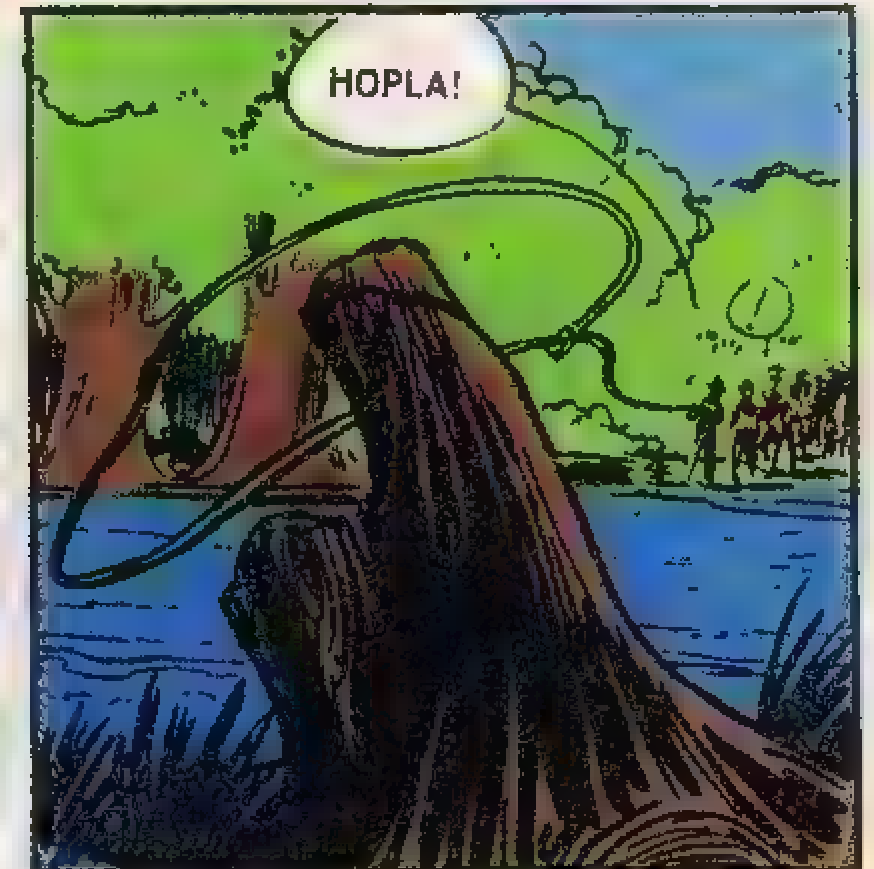






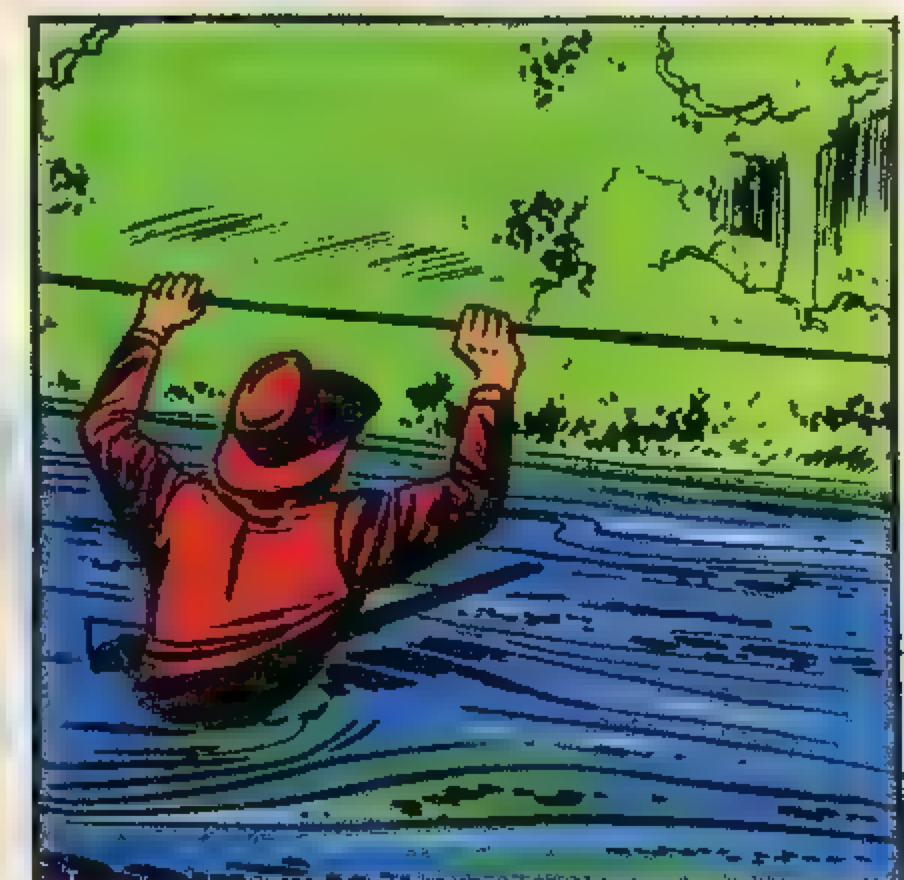


















de verboden berg

























ONDER DE ADELAAR



DOOR H.R. POTTER

DE AVONTUREN VAN TWEE BRITSE JONGENS IN DE ROMEINSE TIJD

Korte inhoud: Twee Britse jongens, Bryn en Eddi, worden op een Romeins schip naar Rome gebracht. Onderweg sterft de kapitein van het schip, die beloofd had hun de vrijheid te zullen hergeven. In Rome worden de jongens op de slavenmarkt verkocht. Bryn wordt gekocht door een patriciër, Decimus Sempronius Maximus, die hem bestemt voor zijn kleinzoon Gajus. Bryn ontmoet in de stad Eddi, die eerst bij de voddenkoopman Servius Calvus en daarna bij een aannemer in dienst is. Later trekt Bryn met Gajus uit Rome weg. Ze raken bij een gevecht betrokben en Bryn wordt door Eddi, die intussen vrij is, gered. Samen trekken ze naar Zuid-Italië, waar ze onderweg een koopman ontmoeten.

18

„Toch is het ons nog altijd niet duidelijk waarmee we u van dienst kunnen zijn," zei Eddi voor de derde keer.

„Dat wou ik juist vertellen. Ik wil graag dat jullie hier vannacht blijven. Als we dan morgenochtend in de stad aankomen, zal ik jullie betalen voor het bewaken van mijn eigendommen. Anders zou ik meteen wel met jullie afrekenen, maar ik heb geen cent méér over. Ik heb alles uitgegeven voor mijn kazen."

„Kazen?" riepen de jongens verwonderd uit.

„Jawel, kazen." De man gaf een hoofdknik in de richting van de zwaarbeladen huifkar. „Ik reis altijd de boerderijen af om produkten te kopen die de mensen in de stad nodig hebben en deze keer heb ik de kazen opgehaald die ik de vorige keer had besteld. Ik heb een pakhuis in de stad en verkoop ze door aan de winkeliers."

Tijdens dit relaas had Eddi het bolle, vriendelijke gezicht van de koopman aandachtig bestudeerd. Het leek hem wel vertrouwd om op diens aanbod in te gaan zonder zich van tevoren al te veel zorgen over hun beloning te maken.

„Goed," zei hij. „We blijven vannacht hier. Maar het wordt aardig koud en daarom zullen we maar een kampvuurtje aanleggen. Ga mee, Bryn, dan gaan we alvast hout sprokkelen." Kennelijk tot genoegen van het dikke mannetje begonnen ze meteen de omgeving af te zoeken en sleepten de ene armvol droge takken na de andere aan. Om de voorraad nog wat groter te maken sneden ze ook van de bomen in de buurt af wat binnen hun bereik hing en zo lag er al spoedig een flinke stapel. Eddi was er echter niet van overtuigd dat ze hieraan voldoende zouden hebben tot de volgende morgen, omdat het hout over het algemeen kurkdroog was, en daarom besloten ze het vuur niet eerder aan te steken dan strikt noodzakelijk was.

De ossen werden opgehaald er aan de kar vastgebonden. Daarna haalde de koopman een koude maaltijd voor de dag, die de jongens zich goed lieten smaken. Ze kregen elk een paar stukken vlees en een homp brood en ze mochten zoveel appels nemen als ze wilden. Ze vernamen dat de man Kalitas heette. Hij was Griek van geboorte en ofschoon hij Athene, de stad vanwaar hij afkomstig was, niet had teruggezien na zijn tiende jaar, omdat zijn vader hem had meegenomen naar Alexandrië, was hij er buitengewoon trots op dat hij het levenslicht in zo'n beroemde plaats had aanschouwd.

De jongens hadden afgesproken dat zij om beurten de wacht zouden houden. Maar het was al lang na middernacht voordat er iemand een oog dicht deed, want Kalitas, die zich warmpjes tegen een van de karrewielen had genesteld in zijn dikke schapevacht, bleef tot groot plezier van zijn beide helpers aan de lopende band verhalen vertellen over het avontuurlijke leven dat hij achter de rug had in de steden van Egypte en Italië. Uit zijn wederwaardigheden kregen ze de indruk dat ze de armoede waarvan hij had gewaagd, beter met een korreltje zout konden nemen, want het leek er eerder op dat hij een zeer welvarende handelaar was. Alleen begrepen ze niet waarom zo iemand zich de moeite zou getroosten om met een oude huifkar het land af te reizen om kazen in te kopen.

Bryn zat al een beetje te suffen toen Kalitas tenslotte ophield met vertellen. De man hees zich met moeite in zijn kar om daar de rest van de nacht door te brengen en Eddi nam de eerste wacht op zich, met de belofte zijn vriend op tijd wakker te maken om hem af te lossen.

Het zal ongeveer drie uur later zijn geweest, toen het Eddi's aandacht trok dat de ossen opeens onrustig begonnen te stampen en te snuiven. Hij sprong onmiddellijk overeind om te kijken wat er aan de hand was. Tot zijn schrik ontdekte hij bij het weinige licht dat de sterren verspreidden, aan de rand van het pijnbomenbosje de vage omtrekken van vijf of zes wolven, die met opgeheven koppen zachtjes heen en weer stonden te wiegen. Ze snoven kennelijk de geur op van de trekdieren en van de inhoud van de kar. Eddi vloog naar de houtstapel en stak er met behulp van zijn vuurstenen vliegensvlug de brand in. Terwijl hij de vlammetjes uit alle macht aanwakkerde, hield hij de wolven onafgebroken in het oog. Toen de dieren hem hadden ontdekt, waren ze van schrik stokstijf blijven staan. Maar hun honger won het van hun schrik. Toen de eerste twijgen vlam hadden gevat, schoot de wolf die de aanvoerder van de bende was, laag over de grond naar voren, recht op de beide ossen af, die van angst op hun poten stonden te trillen. Eddi stootte een doordringende gil uit, greep zijn stok, zwaaide deze woest in het rond en probeerde de wolf te verjagen. Hij had meteen door wat het beest in zijn schild voerde. Hij had zo vaak de kudden van zijn stam bewaakt, dat hij de gedragingen van deze rovers op een prikje kende. Als het beest het klaarspeelde om de ossen te naderen, zou het deze niet regelrecht aanvallen, maar met zijn gehuil op hol trachten te jagen. Als dit gelukt was, zouden de andere wolven de achtervolging inzetten, net zo lang totdat een van de ossen er van vermoeidheid bij neer zou vallen.

Eddi bleef vlak voor de ossen staan, met in de ene hand zijn stok en in de andere zijn dolk. De wolf had hem geen ogenblik uit het oog verloren en probeerde hem eerst aan de linker- en daarna aan de rechterkant te passeren. Toen dit niet gelukte, sprong het dier met een onverwachte beweging recht naar voren. Eddi had deze uitval echter verwacht en liet zijn stok uit alle macht op de wolf neerkomen. Hij miste de kop van het dier, maar trof het tegen de schouder, zodat het op zijn zij in het zand terechtkwam. Op dit moment kwam Bryn, die inmiddels had ontdekt wat er gaande was, in actie en dreef met een welgerichte stoot zijn dolk tussen de ribben van het beest. Bijna tegelijkertijd gaf Eddi de wolf een harde klap met zijn stok achter de oren, zodat het dier levenloos neerzeeg. Ondertussen was ook Kalitas met een flakkerende toorts op het toneel van de strijd verschenen. Ze overtuigden zich ervan dat de wolf dood was en keken de rest van de bende na, die het van schrik op een lopen had gezet. De grauwe schaduwen verdwenen een voor een uit het gezicht. Ze konden er gerust op zijn dat ze van deze troep geen last meer zouden hebben.

Bijgestaan door Eddi begon Kalitas zijn doodsbange ossen te kalmeren. Inmiddels was het kampvuur in alle hevigheid gaan branden, zodat de onbehaaglijke duisternis op een flinke afstand werd gehouden. Toen de rust was teruggekeerd, putte Kalitas zich uit in loftuitingen.

„Dat was een mooi stukje werk," zei hij enthousiast. „Ik heb het wel anders meegemaakt. Als mijn knecht hier was geweest, was hij vast en zeker

Bijna tegelijkertijd gaf Eddi de wolf een harde klap met zijn stok achter de oren.

CHARLES BURKI 65

van angst boven op de kar gekropen om zelf maar geen gevaar te lopen."

Bryn glimlachte en wees naar Eddi. „Dat heeft u aan hem te danken," zei hij trots. „Hij stond op wacht en hij heeft zich de aanvoerder van de troep van het lijf gehouden. Toen ik bij hem kwam, had hij het beest al doodgeslagen."

„Onzin," zei Eddi nuchter. „Jij hebt hem doodgestoken."

Kalitas grijnsde van plezier. „Ik kan wel zien dat jullie gezworen kameraden zijn, want de een wil voor de ander niet weten hoe kranig hij zich geweerd heeft. Geloven jullie mij nou maar: je hebt het er samen schitterend afgebracht. Ik zou jullie de namen van een hele reeks volwassenen kunnen noemen die jullie dit gevaarlijke karwei niet hadden kunnen verbeteren."

„Dat komt omdat de meeste mensen de wolven zo slecht kennen," legde Eddi uit. „Het komt er maar op aan om aan te voelen wat ze wel en wat ze niet van plan zijn."

De koopman wierp zijn helpers een bewonderende blik toe. „Nou, in dat opzicht hoeft niemand jullie iets te leren, zou ik zeggen."

Hij rekte zich uit en geeuwde luidruchtig. „Ik geloof dat ik nog maar eens een uiltje ga knappen," besloot hij en beklom opnieuw met veel gezucht en gesteun zijn kar.

Eddi had het liefst zijn wacht hervat, maar liet zich tenslotte door Bryn overhalen een paar uur te gaan slapen. Hij hield eerst vol dat hij helemaal niet moe was, maar het duurde toch niet lang of hij strekte zich behaaglijk in het stro onder de kar uit en viel in slaap. Bryn zorgde dat het kampvuur goed bleef doorbranden en ging daarna in zijn mantel gehuld op zijn hurken zitten. De rest van de nacht ging voorbij zonder dat er iets bijzonders gebeurde. De volgende morgen na het ontbijt verscheen weldra de knecht van Kalitas met een andere kar. Met vereende krachten werden de kazen daarop overgeladen, waarna de tocht werd voortgezet. De knecht bleef bij de kapotte wagen achter, omdat deze later door een smid zou worden opgehaald.

Toen het gezelschap zijn bestemming eenmaal had bereikt, ontdekten de jongens al spoedig dat hun vermoeden juist was geweest en dat Kalitas in plaats van een arme koopman een zeer welgestelde handelaar was. Zijn woning en zijn pakhuizen besloegen de volle lengte van een straat. Op weg daarheen had hij onafgebroken met de beide vrienden gepraat en toen hij vernam dat ze werk en onderdak zochten, had hij hun aangeboden bij hem te komen werken tegen een veel hogere beloning dan zij hadden verwacht. Ze gingen grif op zijn aanbod in en toen ze het einddoel van de reis hadden bereikt, wees Kalitas hun meteen het pakhuis waar ze te werk konden worden gesteld en waar ze 's nachts een behoorlijk dak boven hun hoofd zouden hebben. Er waren grote pakken houtskool in opgeslagen en het was hun taak deze op aanwijzing van een van de bedienden in grote en kleine partijen te verdelen en op wagens te laden, en verder om te zorgen dat de nieuwe aanvoer behoorlijk werd opgestapeld. Toen hun was uitgelegd wat er van hen werd verlangd, leek hun dit een peuleschilletje, maar de praktijk wees al spoedig anders uit. Kalitas had een drukke zaak en bij het naderen van de winter moest er onafgebroken hard worden aangepakt. Alles bij elkaar ging er wel een maand voorbij voordat ze aan hun nieuwe werkkring voldoende gewend waren om niet elke avond onmiddellijk na het eten doodmoe op hun strozakken in slaap te vallen. Maar de hoofdzaak was dat de winter voorbijging zonder dat ze zich zorgen hoefden te maken over hun dagelijkse levensonderhoud. Als het eenmaal voorjaar zou worden, konden ze verder zien.

HOOFDSTUK 10

Het beleg

Tegen de tijd dat de lente de heuvels in de omgeving met een nieuw tapijt van bloemen overdekte en de schepen weer werden toegerust voor verre reizen, hadden Bryn en Eddi het klaargespeeld van hun verdiensten een veel groter bedrag te sparen dan ze vroeger voor mogelijk hadden gehouden. Op zekere avond, toen ze op de rand van hun bed zaten te praten nadat ze de balans van hun bezittingen hadden opgemaakt, achtte Eddi het ogenblik gekomen hun pogingen om naar huis terug te gaan voort te zetten.

„Aan het einde van de maand gaan we hier vandaan," zei hij. „Sommige schepen zijn al bijna klaar om uit te zeilen naar Egypte en Mauretanië. Als we op een ervan kunnen aanmonsteren, lijkt het me niet al te moeilijk onderweg een andere boot te krijgen die naar Gallië of naar Brittannië vaart."

Dit besluit veroorzaakte grote opwinding en ze lagen nog een hele tijd in het donker wakker om hun plannen uit te werken. Toen ze evenwel een paar dagen later Kalitas aanklampten om hem van hun voornemen op de hoogte te brengen, toonde de koopman zich hiermee allerminst in zijn schik.

„Wat is dat nou?" vroeg hij teleurgesteld. „Dachten jullie dat je ergens anders meer kon verdienen?"

„Nee, daar gaat het niet om," zei Eddi aarzelend.

Kalitas wachtte op nadere opheldering, maar Eddi deed er het zwijgen toe.

„Nou ja," zei de man tenslotte, „ik kan jullie natuurlijk niet tegenhouden en ik kan jullie ook niet dwingen om me te vertellen wat je precies in je schild voert. Maar ik wil jullie wel zeggen dat het me niet erg aanstaat. Maar als jullie me niet vertrouwen. . ."

„O, maar dat doen we wel!" riep Bryn uit. En daarna gaf hij een volledig overzicht van wat ze allemaal hadden uitgebroed.

Kalitas glimlachte vriendelijk. „Ik kan het me levendig voorstellen, hoor," zei hij. „Maar daar hoeven jullie toch niet zo geheimzinnig over te doen?"

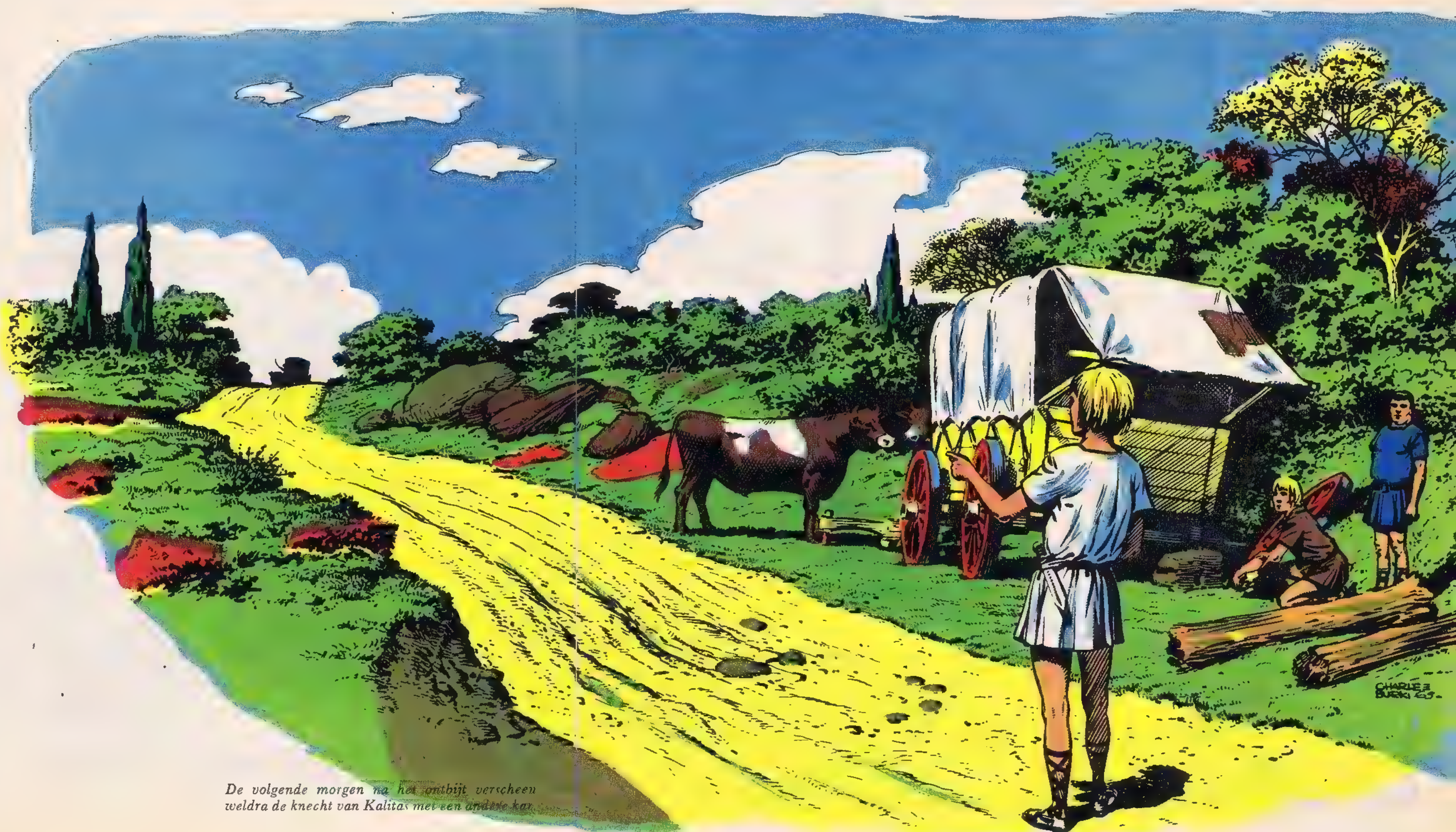
Eddi bloosde. „We waren bang dat u zou denken dat we weggelopen slaven waren, als we u alles vertelden," mompelde hij.

Er trok een brede grijns over Kalitas' gezicht. „Dat heb ik nu juist al gedacht van het eerste ogenblik af dat jullie bij me zijn. Ik heb in dit land nog nooit een Brit ontmoet die geen slaaf was geweest. Wat zou hij hier anders te zoeken hebben? En jullie zijn allebei veel te jong om je tijd te hebben uitgediend. Het was me van meet af aan duidelijk dat jullie je vrijheid op eigen kracht hadden veroverd."

„Dat wist u dus — en toch hebt u het niet nodig gevonden informaties over ons in te winnen?" vroeg Bryn verwonderd.

„Mij niet gezien," antwoordde Kalitas kortaf. „Wat heb ik ermee te maken dat sommige mensen niet goed op hun personeel passen? Trouwens, jongens met een beetje pit in hun lijf mag ik wel."

WORDT VERVOLGD



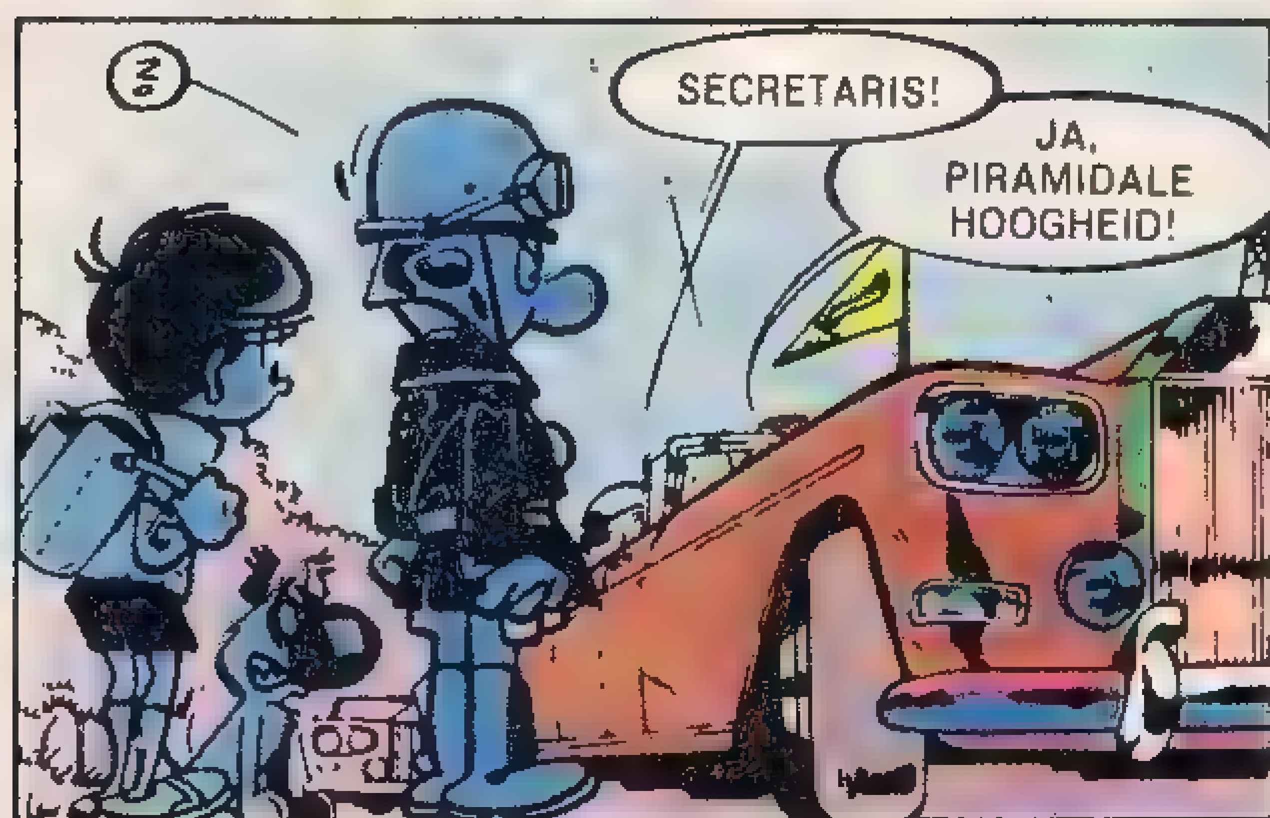
De volgende morgen na het ontbijt verscheen weldra de knecht van Kalitas met een andere kar.

De club van vijf in:





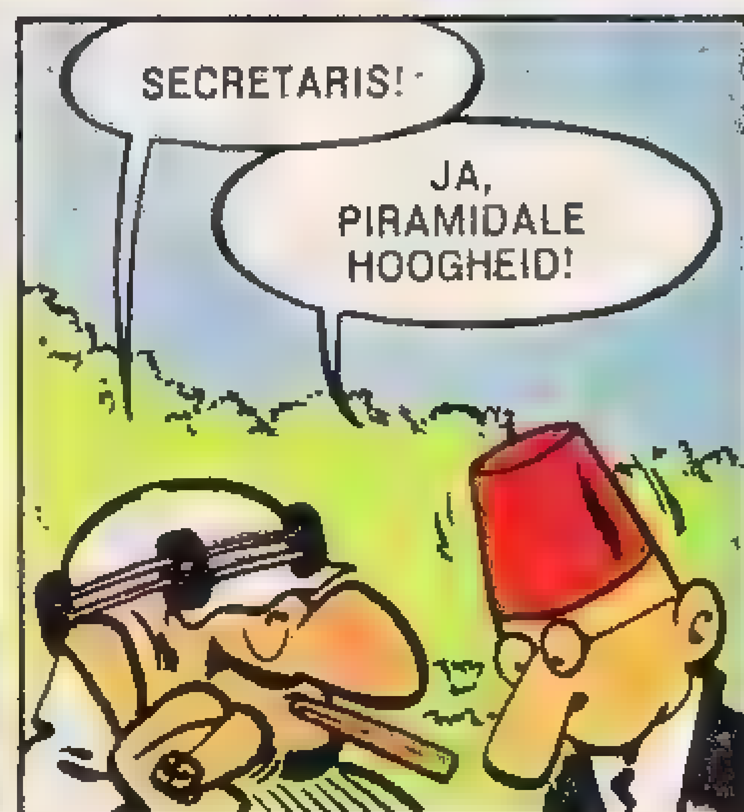














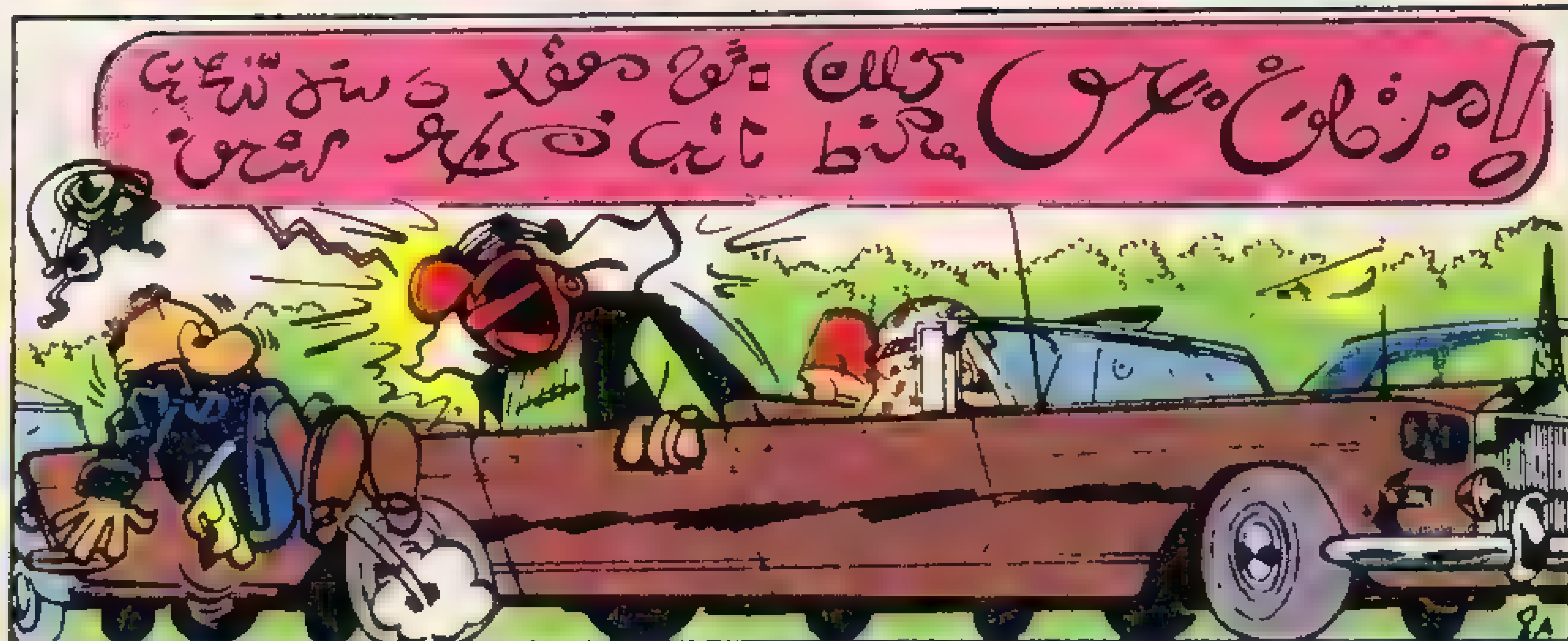

race naar de zon
Op de snelweg van Parijs naar het zuiden zit het verkeer vast. Een agent krijgt het aan de stok met een oosterse vorst . . .


MOOI! IK ZAL JULLIE WEL KRIJGEN!
U KUNT DE BOETE METEEN BETALEN!


ASJEBLIEFT, ZANDHAPPER. DE REKENING VOOR JE ONBESCHAAMDHEID!


SECRETARIS, IS DIT IN UW OGEN EEN HOGE BOETE? . . .
HM. . .


PIRAMIDALE HOOGHEID, OMGEREKEND IN ONS GELD BEDRAAGT DEZE BOETE NIET MEER DAN DE PRIJS VAN EEN SIGAAR. . .
AHA! MOOI ZO!

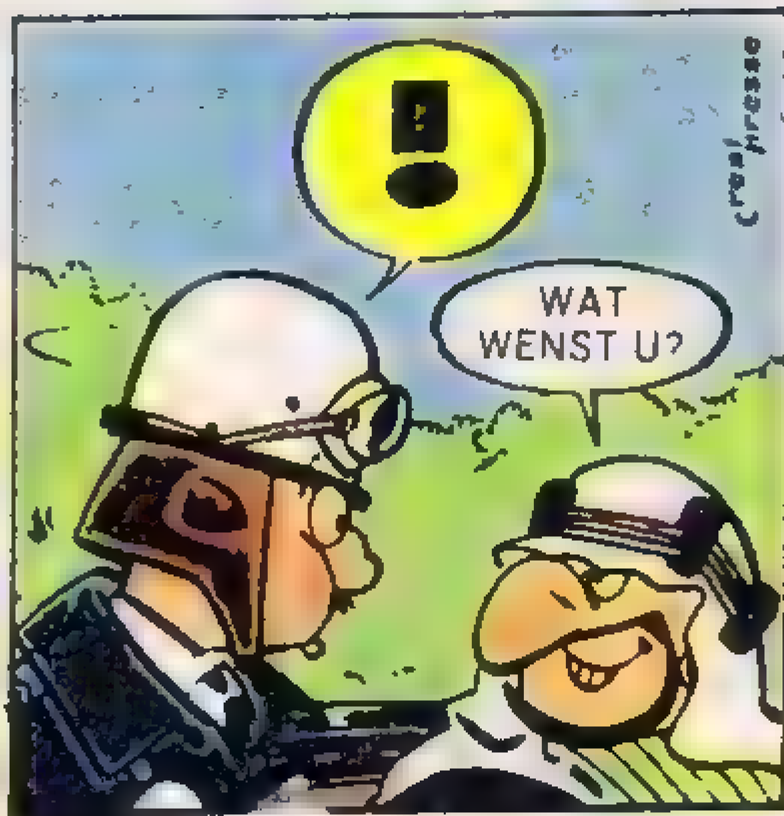



SCHRIJF NU EEN CHEQUE UIT VOOR DEZE ONGELOVIGE, ZODAT HIJ VOORTAAN ZOVEEL SIGAREN KAN KOPEN ALS HIJ WIL! HA, HA, HA!


DIT GAAT TE VER! IK NEEM HET NIET!


HEE, LASSOUPI, WAT IS HIER ALLEMAAL AAN DE HAND?
AH, DE BRIGADIER!


EEN FIKSE OVERTREDING, CHEF! IK BEN ZO JUIST TWEEMAAL BELEDIGD DOOR DIE VETTE OLIEMENEER, DIE U DAAR ZIET!


!
WAT WENST U?


PIRAMIDALE HOOGHEID, WILT U ONS DIT VERGEVEN? IK ZAL ER PERSOONLIJK OP TOEZIEN, DAT AGENT LASSOUPI STRENG GESTRAFT WORDT!
ZO IS HET WEL GOED!

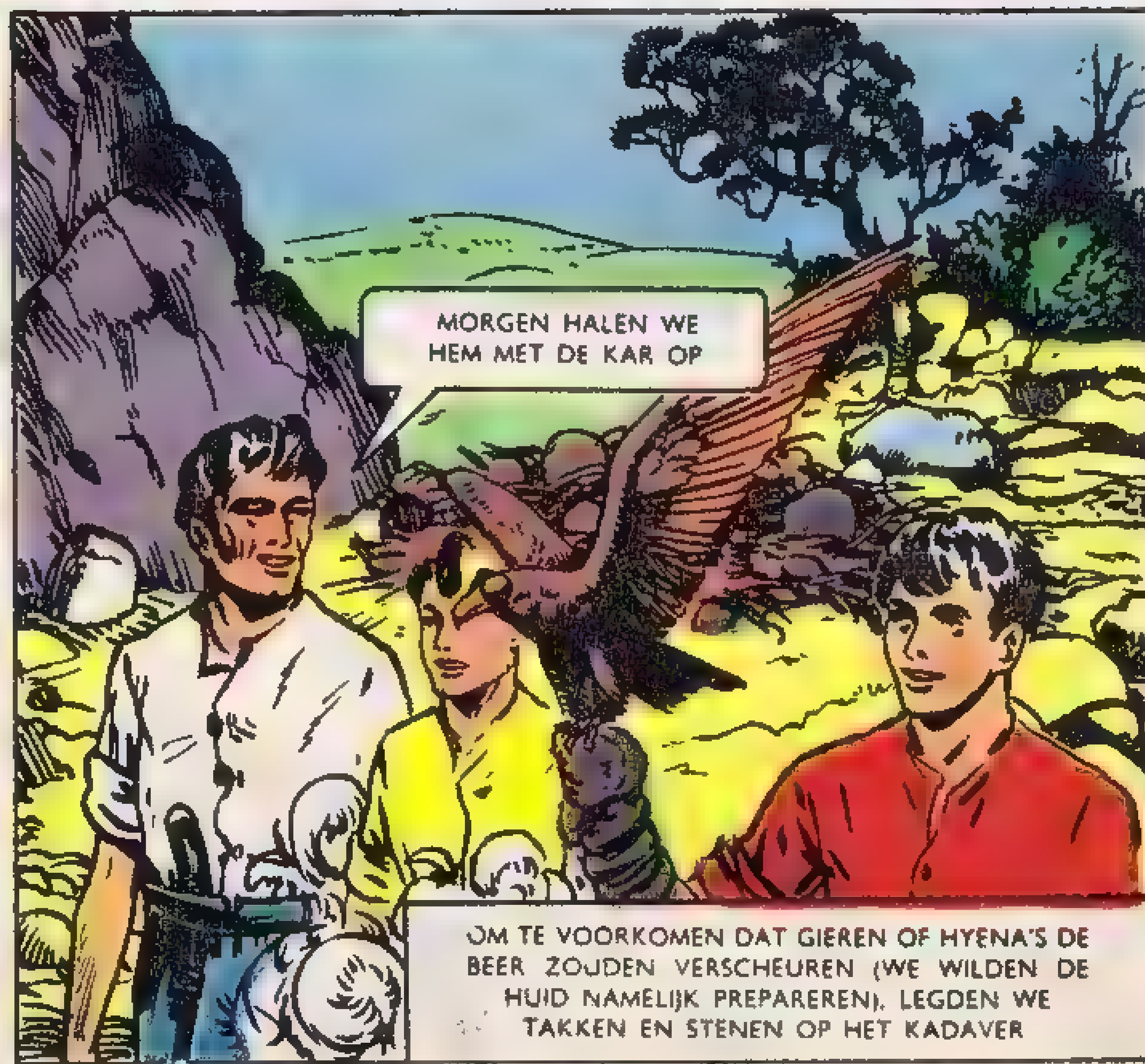
DE SCHIPBREUKELINGEN

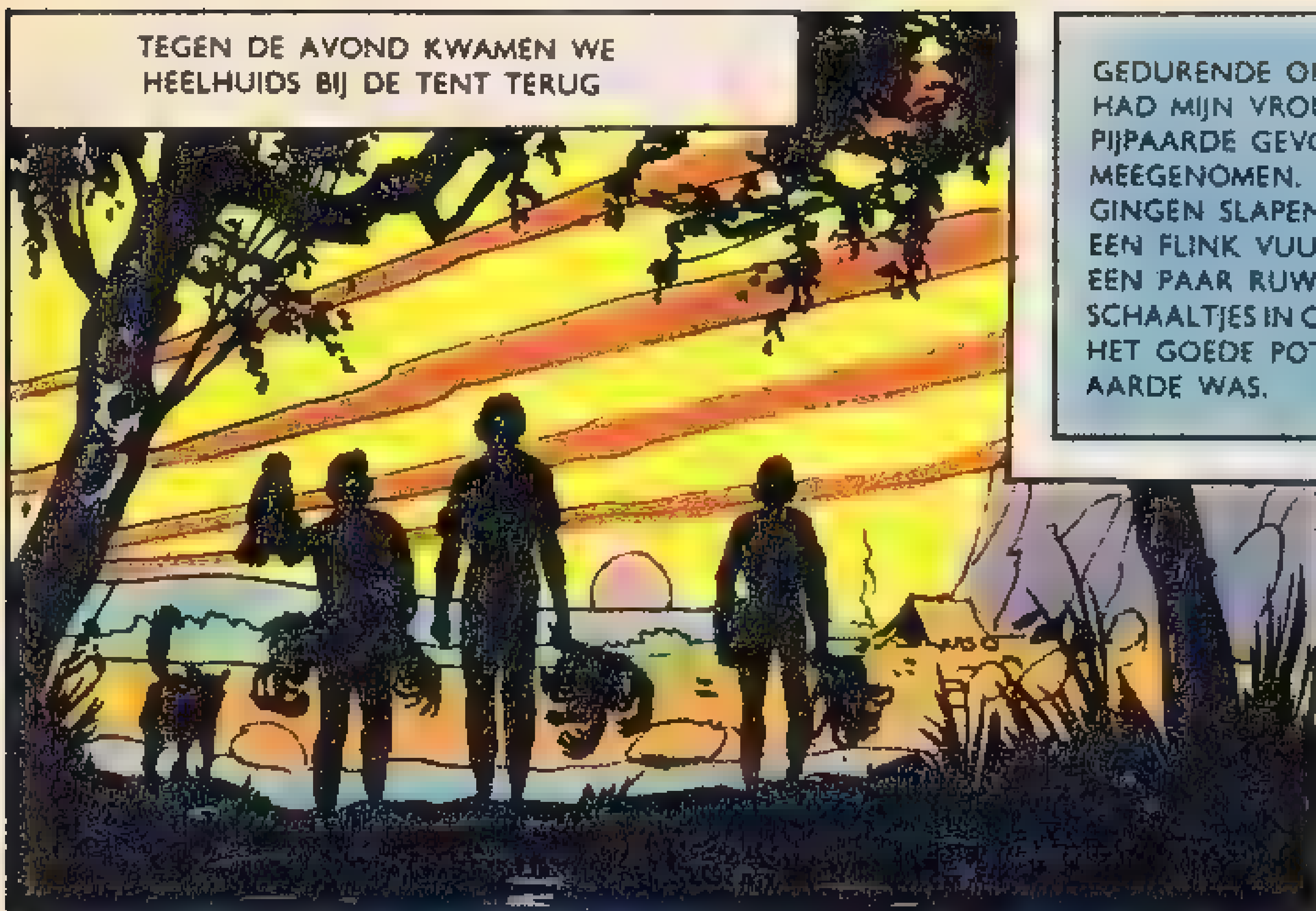


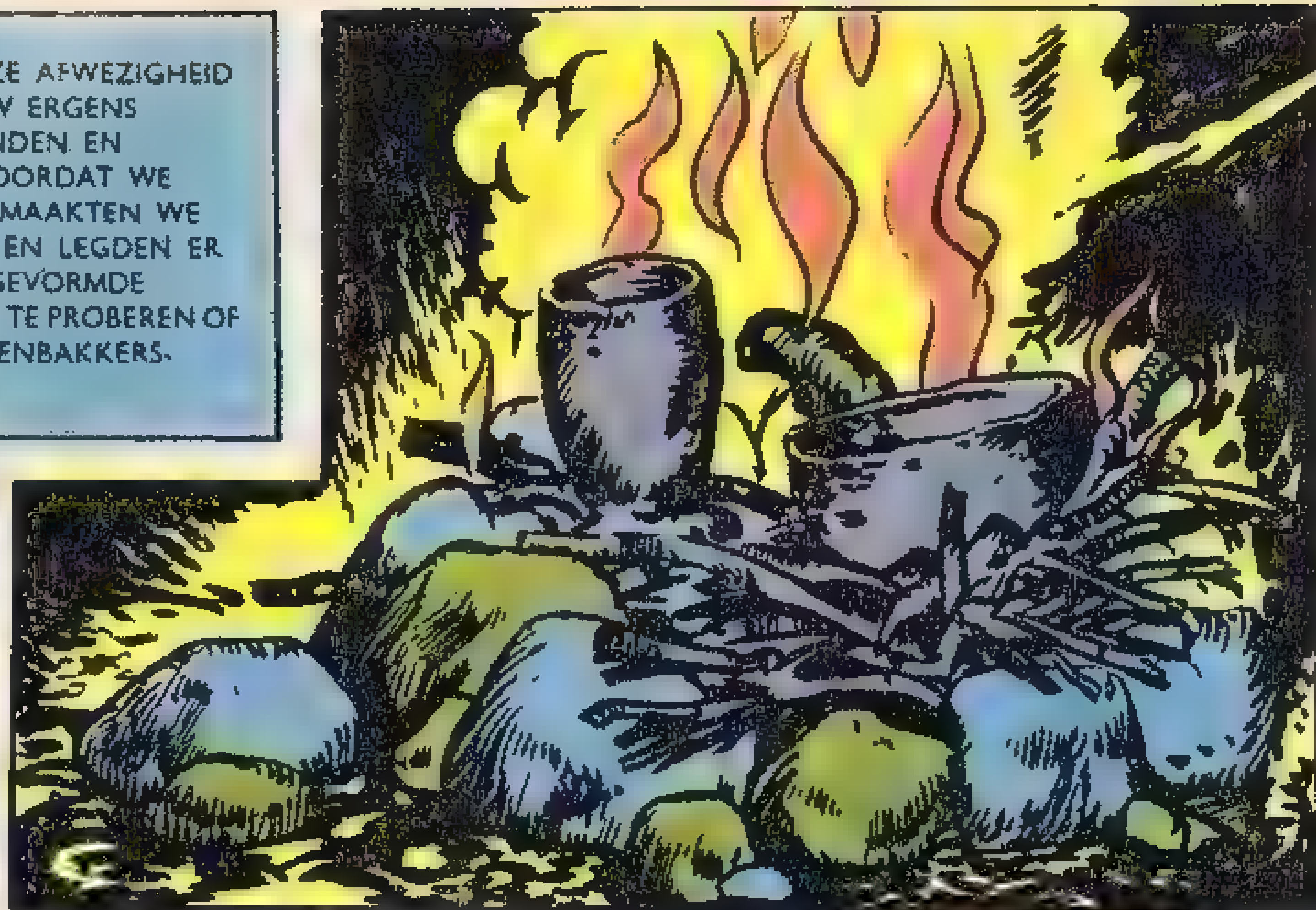


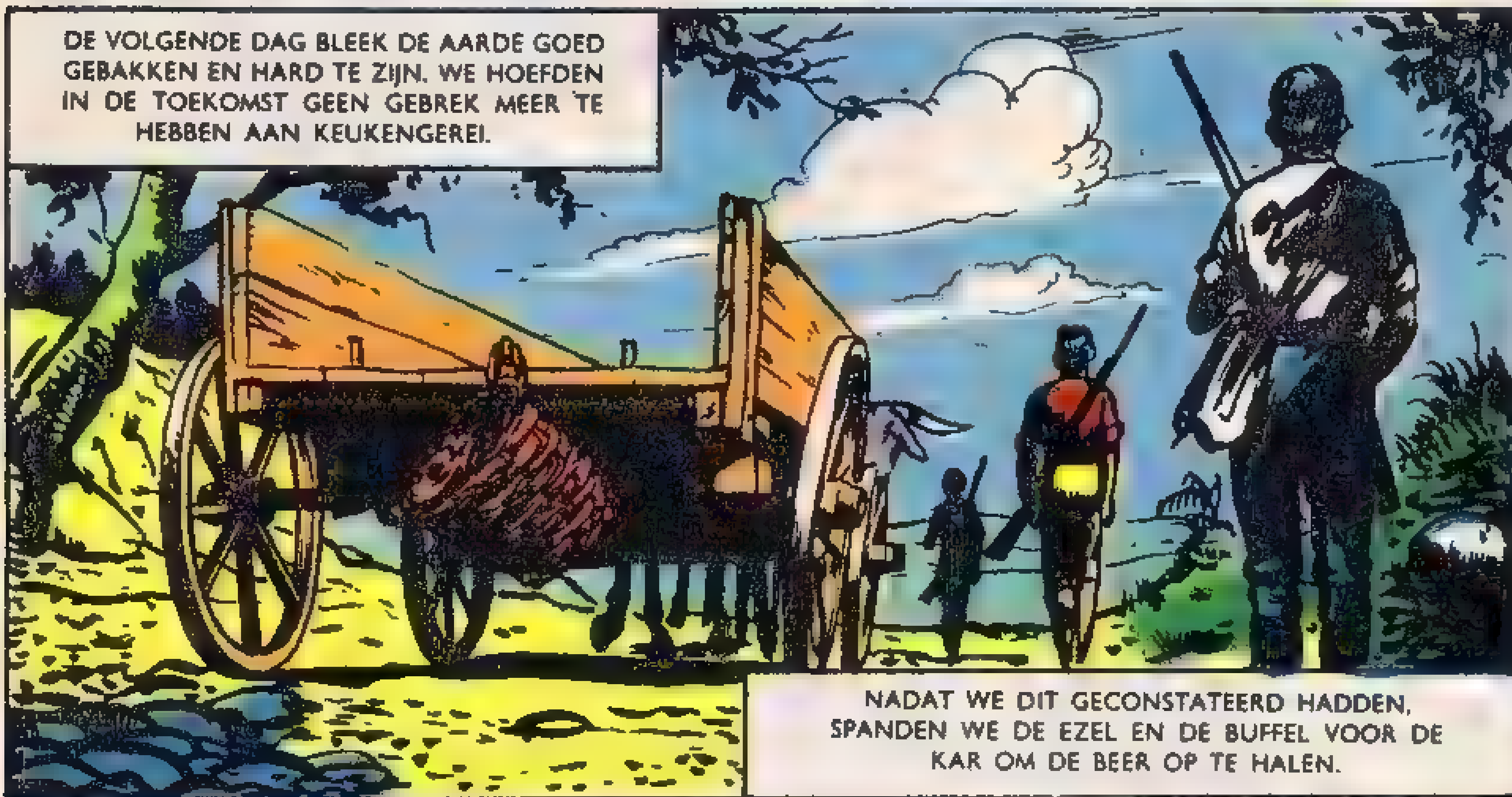




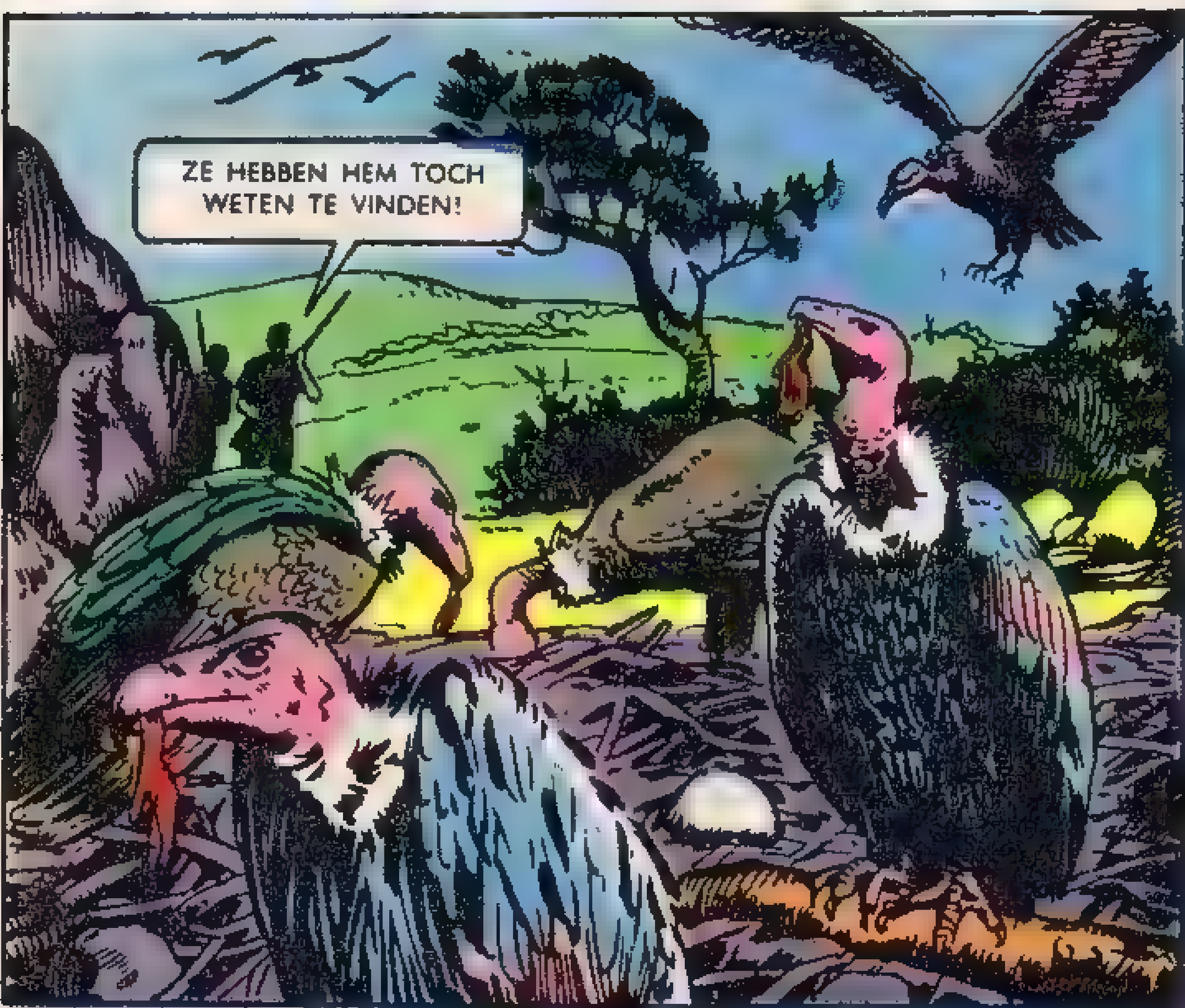


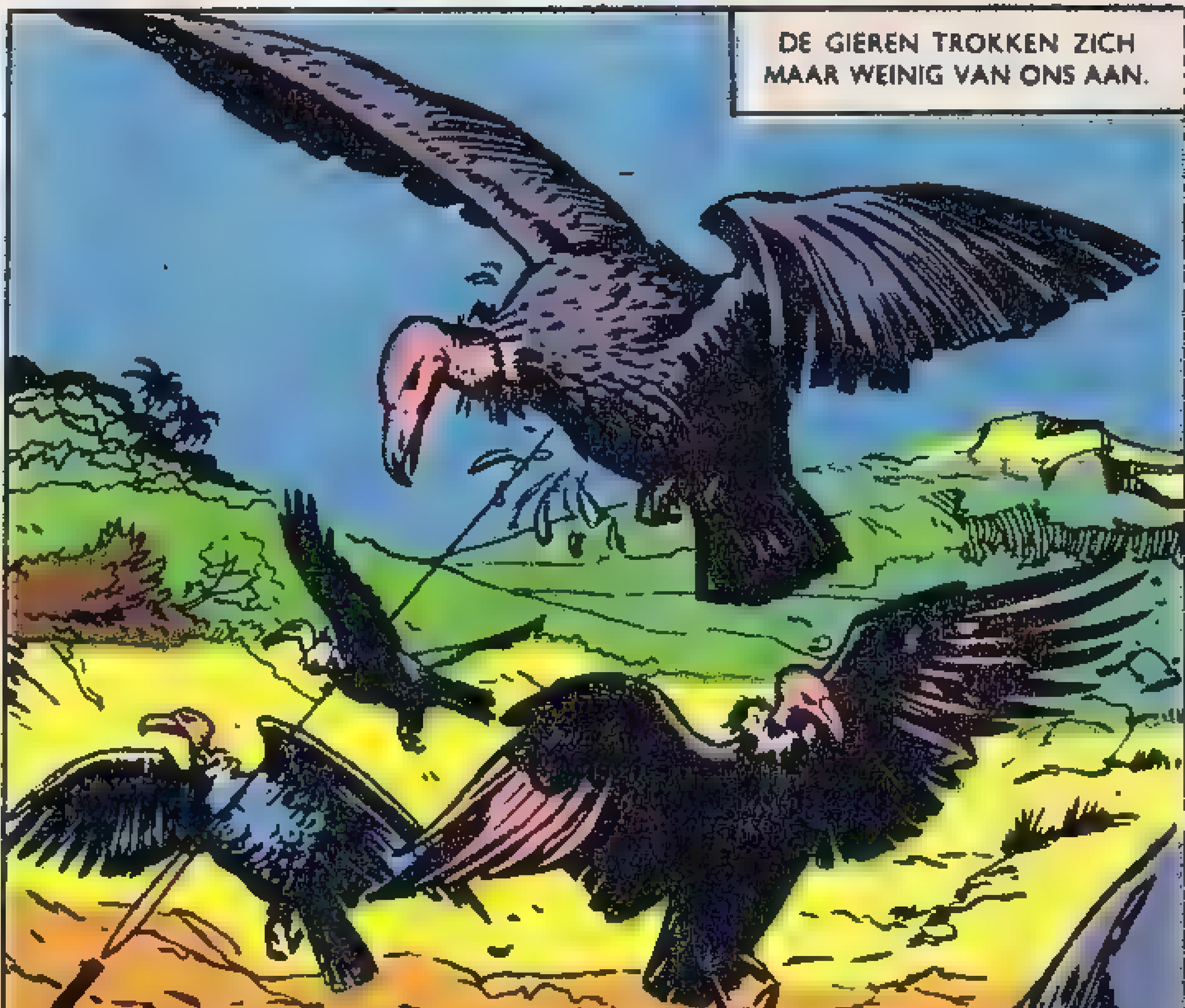

TEGEN DE AVOND KWAMEN WE HEELHUIDS BIJ DE TENT TERUG


GEDURENDE ONZE AFWEZIGHEID HAD MIJN VROUW ERGENS PIJPAARDE GEVONDEN EN MEEGENOMEN. VOORDAT WE GINGEN SLAPEN, MAAKTEN WE EEN FLINK VUUR EN LEGDEN ER EEN PAAR RUW GEVORMDE SCHAALTJES IN OM TE PROBEREN OF HET GOEDE POTTENBAKKERS-AARDE WAS.


DE VOLGENDE DAG BLEEK DE AARDE GOED GEBAKKEN EN HARD TE ZIJN. WE HOEFDEN IN DE TOEKOMST GEEN GEBREK MEER TE HEBBEN AAN KEUKENGEREI.
NADAT WE DIT GECONSTATEERD HADDEN, SPANDEN WE DE EZEL EN DE BUFFEL VOOR DE KAR OM DE BEER OP TE HALEN.


TOEN WE IN DE BUURT VAN HET KADAVER KWAMEN. . .

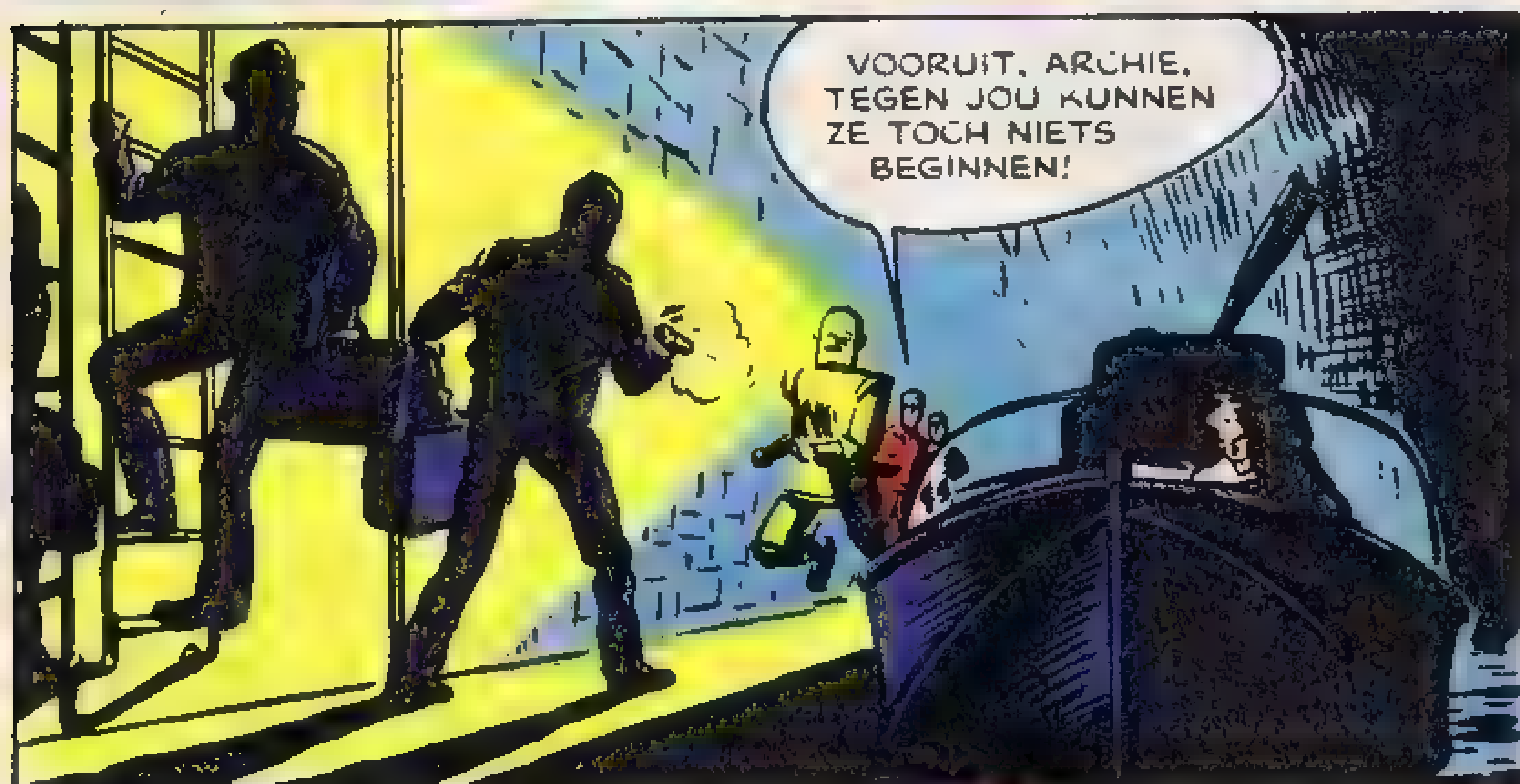

ZE HEBBEN HEM TOCH WETEN TE VINDEN!


DE GIEREN TROKKEN ZICH MAAR WEINIG VAN ONS AAN.


H. ROTGANS
PAS TOEN IK DE GROOTSTE (MET EEN VLUCHT VAN VIJF METER) NEERGESCHOTEN HAD, GINGEN ZE IJLINGS AAN DE HAAL

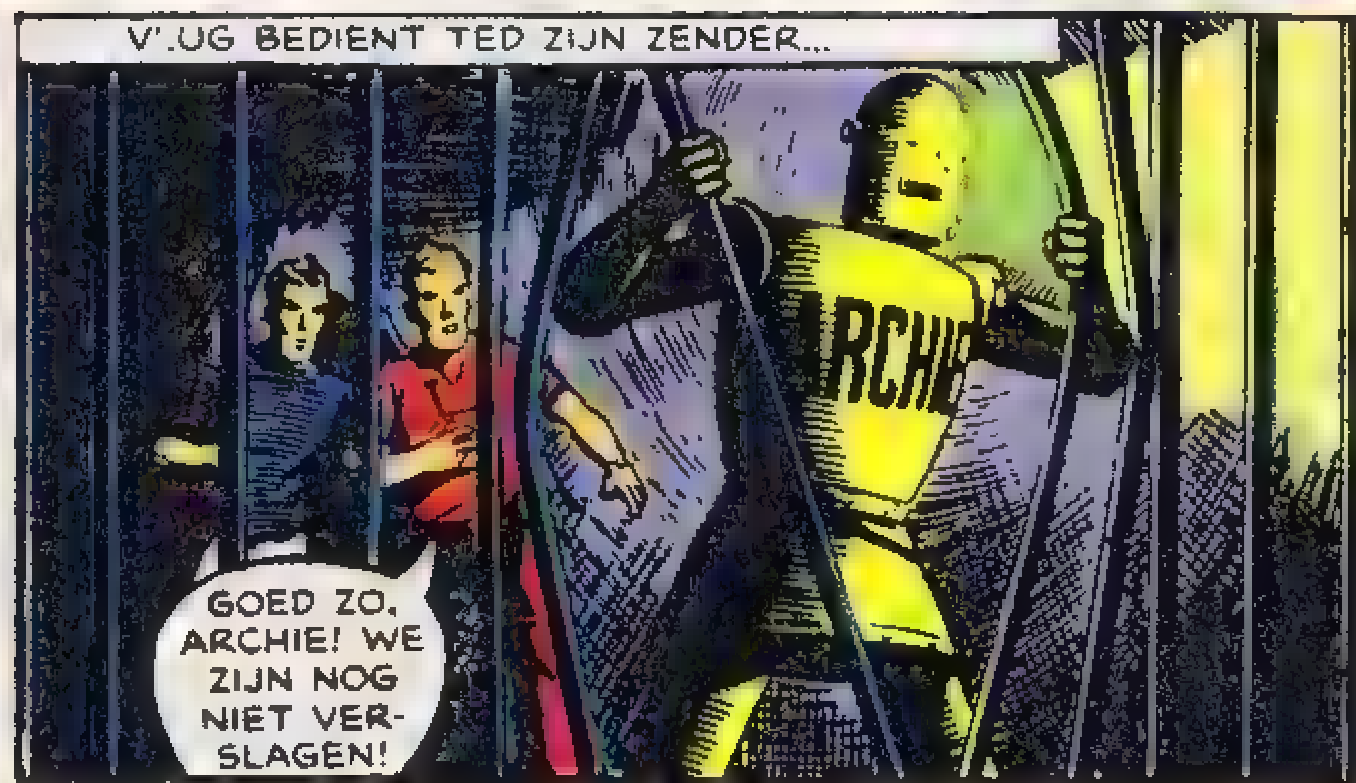
DE MAN VAN STAAL

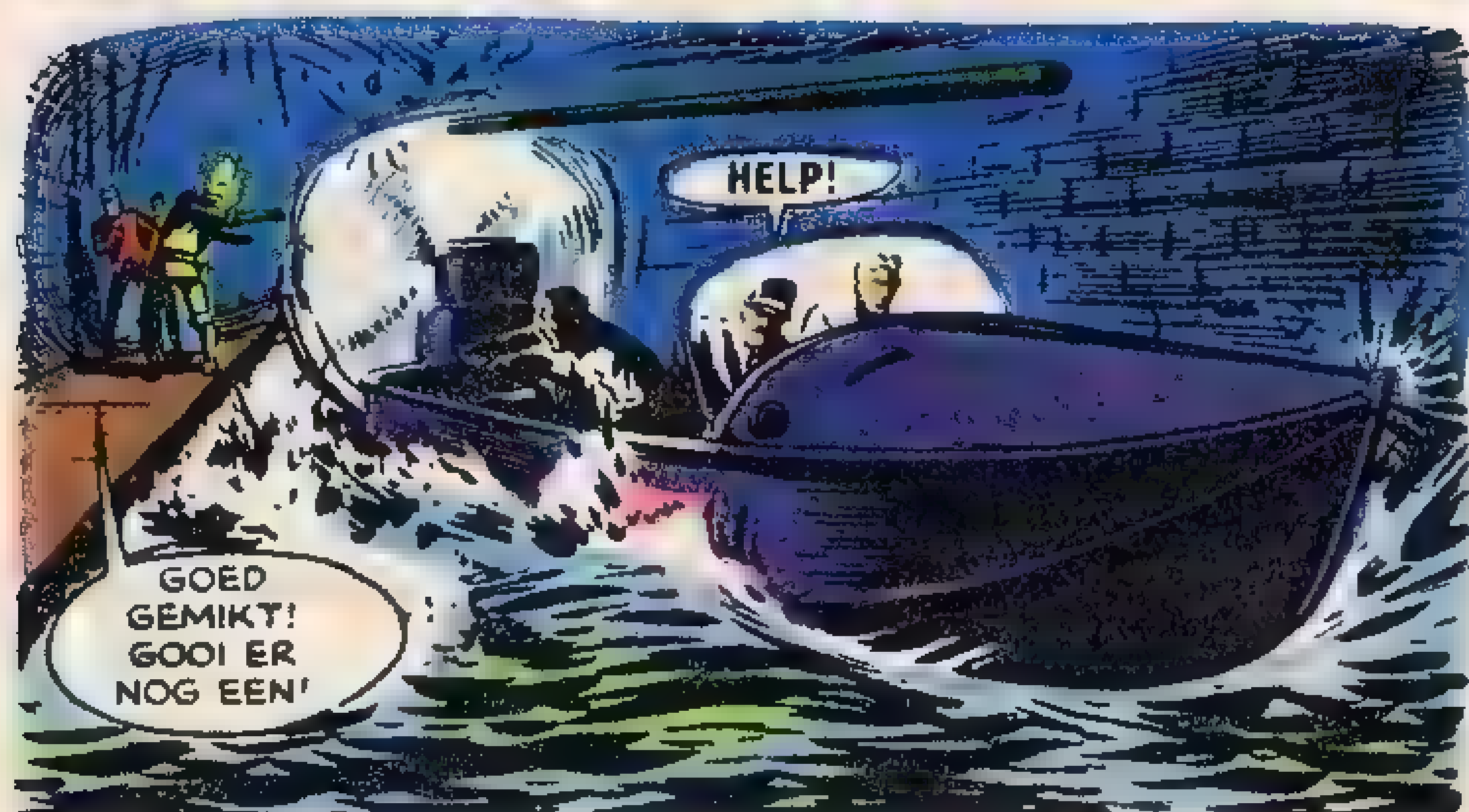


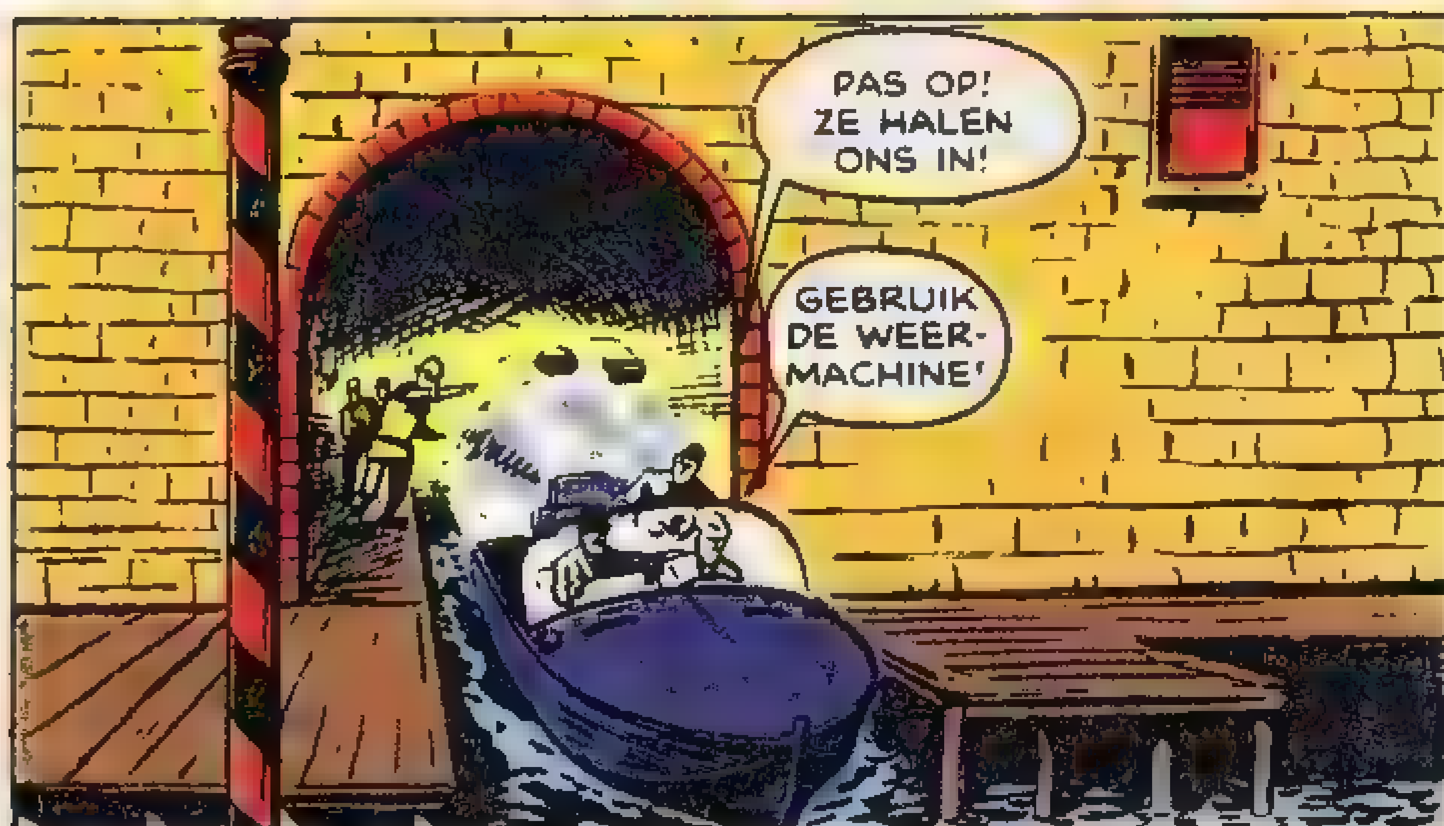












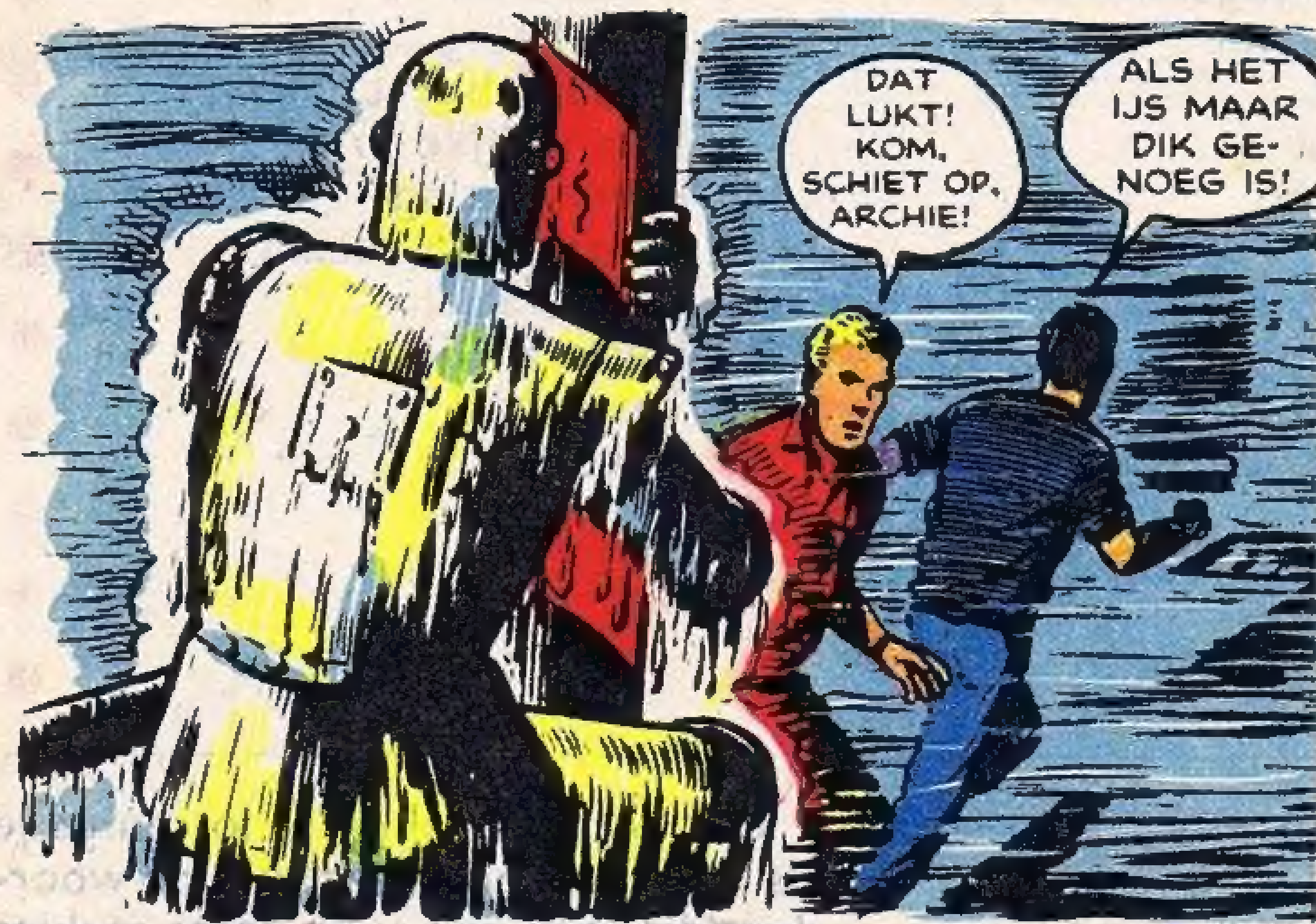

OP DAT OGENBLIK!
GEBRUIK DIE PAAL ALS POLSSTOK EN SPRING IN HUN BOOT!


MAAR BRANDA HEEFT ZIJN VREEMDE „WEERMACHINE" INGESCHAKELD...
IK ZAL JE AAN DIE PAAL LATEN VASTVRIEZEN!
VOL GAS VOORUIT!


EN ZO...
ONGELOOFLIJK! ARCHIE IS EEN BLOK IJS GEWORDEN!


INTUSSEN ZEGT BRANDA:
NU NOG EEN MISTGORDIJN EN WE ZIJN KLAAR!
GANGSTERS! BOEVEN!


ZE ZIJN ONS TOCH TE SLIM AF! EERST MOET ARCHIE WEER ONTDOOID WORDEN!

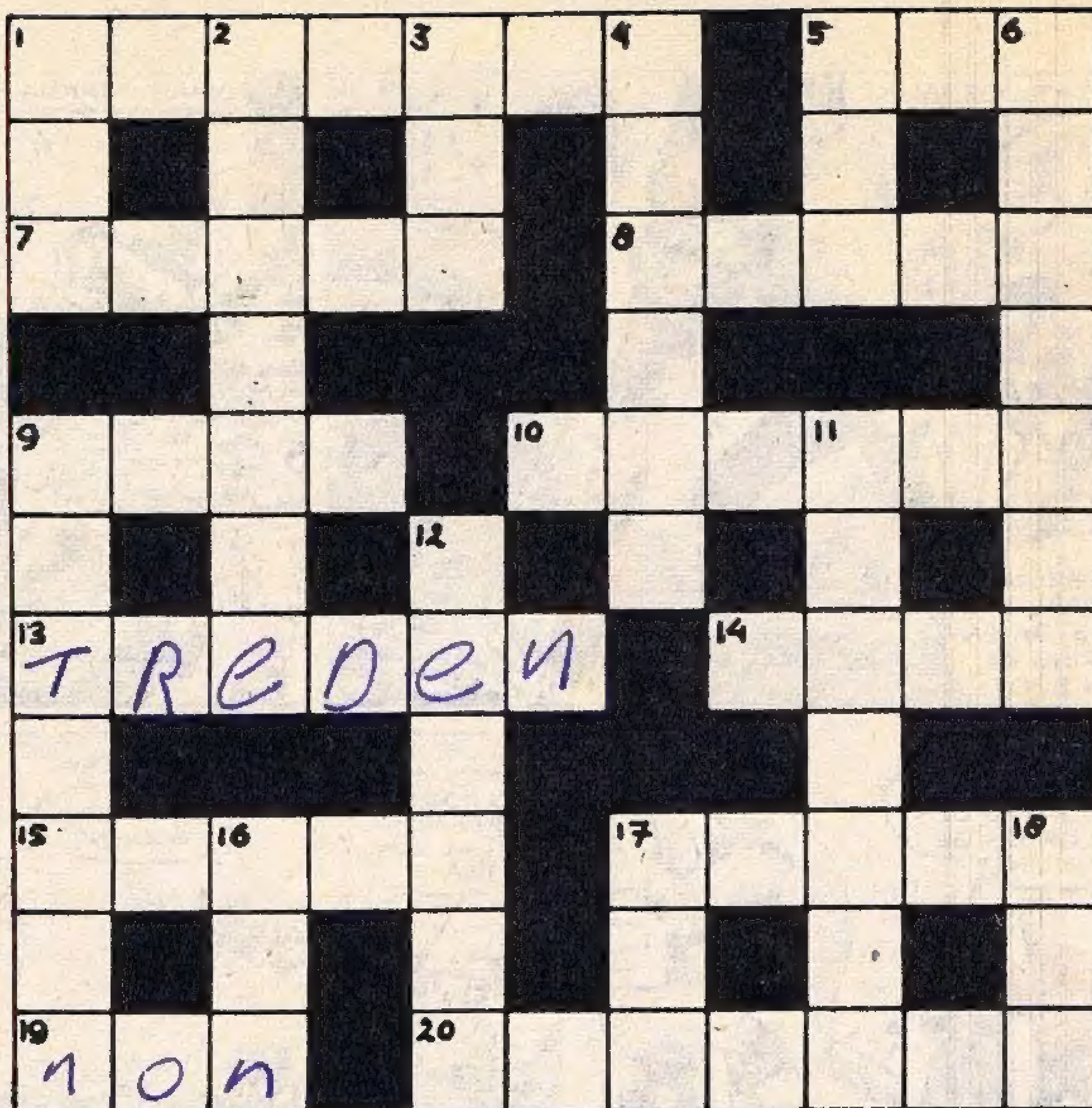

DAT LUKT! KOM, SCHIET OP, ARCHIE!
ALS HET IJS MAAR DIK GENOEG IS!


VLUG, ARCHIE! BRANDA KAN NIET VER ZIJN. WE ZOEKEN EEN BOOT EN GAAN ACHTER HEM AAN!


KOM MEE, ZIJN BOOT IS DEZE KANT UITGEGAAN!
WE KRIJGEN HEM WEL!


OPEENS TREDEN AGENTEN HEN IN DE WEG...
HEREN, WIJ ARRESTEREN U OP VERDENKING VAN DIEFSTAL VAN GOUD VAN DE PIOVANNIBANK!
NEE!

Wie puzzelt er mee?



KRUISWOORDPUZZEL

Horizontaal:

1 Afrikaanse vogel
5 Zweedse munt
7 Gevaarte
8 Zeer groot
9 Meisjesnaam
10 Overlast
13 Delen van een trap
14 Schokkende beweging gepaard gaande met schreien
15 Licht materiaal voor meubels en manden
17 Opsporingssysteem
19 Kloosterzuster
20 Vergieten

Verticaal:

1 Kroes
2 Betrekking
3 Verzameling bomen
4 Vrouwelijke ezel
5 Windrichting
6 Plaats in Duitsland
9 Ronddraaien
11 Deel van de week
12 Touwvezel
16 Metaal
17 Staf
18 Snelle loop

OPLOSSINGEN UIT HET VORIGE NUMMER

Kruiswoordpuzzel

O		O		D		V	O	R	S	T
M	O	N	T	E	R	E	N		A	
W		W		N		E	T	A	G	E
E	V	E	R		A		N		O	
G	E	L	O	O	F		E	L	B	E
	L		L		V		M		O	
G	E	E	L		A	C	E	T	O	N
	R		A		L		N	A	M	E
A	L	I	D	A		O		K		R
	E		E	D	E	L	H	E	R	T
L	I	S	S	E		M		L		S

Groeiend woord

P - PA - PAN - PAND - PANDA

Visitekaartje

RADIOMONTEUR

VOORZET-RAADSEL

VERGAAN
UITERLIJK
EGAAL
LAND
ZUUR
IEMAND
TELLING

Van deze zeven woorden moet je andere maken door er één letter voor te zetten. Omschrijvingen zijn overbodig, omdat je telkens maar op één manier een goed woord kunt maken. Je probeert het maar net zo lang tot je de goede woorden gevonden hebt. In dat geval moeten de eerste (dus toegevoegde) letters van boven naar beneden gelezen de naam van een stad in Frankrijk vormen.

WE-PUZZEL

1 W E . . . .
2 . W E . . .
3 . . W E . .
4 . . . W E .
5 . . . . W E

Hier moeten vijf woorden komen te staan en allemaal bevatten ze de letters WE, die telkens een plaatsje verspringen. Welke woorden zijn het?

De omschrijvingen zijn:

1 Uurwerk
2 Land in het noorden van Europa
3 Schiettuig
4 Onderworpen, volgzaam
5 Deel van Gelderland

VERSCHUIF-PUZZEL

Om deze puzzel op te lossen ga je als volgt te werk: je schuift de woorden (die je op vijf even grote stukjes papier kunt overschrijven) net zo lang heen en weer, totdat je op een van de rijen letters van boven naar beneden ook een vogelnaam kunt lezen. Je moet de woorden in dezelfde volgorde laten.

SPECHT
ZWALUW
KIEVIT
TALING
EKSTER

Alona Wildebras



















































Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.